

ОТВОРЕН РАЗГОВОР ЗА ГРИЖИТЕ



Победа над емоционалните битки
со силата на Божјиот збор!

Џојс Маер

ОТВОРЕН РАЗГОВОР ЗА ГРИЖИТЕ

Христијанска Црква „Оаза“
во Република Македонија

ОТВОРЕН РАЗГОВОР ЗА ГРИЖИТЕ

Победа во емоционалните битки со силата на Божјиот збор!



ЦОЈС
МАЕР

Христијанска Црква „Оаза“
во Република Македонија

Наслов на изворниот текст: Straight Talk on Worry
Автор: Joyce Meyer
Copyright © 1998 by Joyce Meyer

Copyright © 2016 ХЦ Оаза во РМ
Сите права се задржани

Издава: ХЦ Оаза во РМ
adpavlovi@hotmail.com
www.crkvaooaza.com.mk

Издавач: Ангел Павлов
Превод: Ана-Марија Павлова
Лектура: Елена Боцевска
Техничка подготовка: Печатница „2-ри Август“ Штип
Печати: Печатница „2-ри Август“ Штип
Тираж: 10.000 примероци

Во оваа книга е користен превод на Библијата на македонски јазик од 2006 година.

Забрането е копирање на оваа книга без писмена дозвола од издавачот.

СОДРЖИНА

	Вовед	7
<i>Прв дел</i>	Живеејќи во тајното место	9
1	Опстојување во заштита	11
2	Читај ги знаците: верување во Бог	19
3	Сè ќе биде во ред	39
4	Божјите мисли се повисоки од нашите мисли	67
	Заклучок	95
<i>Втор дел</i>	Стихови за победа на грижата	111
	Молитва за совладување на грижата	117
	За авторот	119

ВОВЕД

Бог сака да направи размена со тебе. Тој сака да Му ги дадеш сите свои грижи, проблеми, сите неуспеси - твојата “пепел”- и Тој ќе ти даде убавина. Тој ќе ги земе твоите грижи и наместо нив, Тој ќе се грижи за тебе.

И така, понизете се под силната Божја рака, за да ве возвиши во вистинско време. И секоја своја грижа фрлете ја на Него, зашто Тој се грижи за вас. (1Петар 5:6-7)

*Духот на Господа Бога е на Мене, зашто Господ Ме помаза, Ме испрати...да ги разве-
селаам натажените на Сион и да им дадам
венец (круна) место пепел. [“убавина за
пепел”] (Исаија 61:1,3)*

Господ сака да се грижи за нас, но за да Му дозволиме, ние треба да престанеме да ја преземаме грижата. Многу луѓе сакаат Бог да се грижи за нив додека тие се нервираат или се обидуваат да смислат одговор, наместо да чекаат на Божјото водство. Тие всушност се тркалаат во својата “пепел”, но сепуште сакаат Бог да им даде убавина. За Бог да ни ја даде убавината, ние треба Нему да Му ја дадеме “пепелта”. Ние Му ги даваме нашите грижи со тоа што Му веруваме дека сака и може да се погрижи за нас. Евреите 4:3 вели: “Имено, во починката влегуваме ние кои поверувавме (секој кој се потчинил, поверувал и потпрел на Бог.”

Ние влегуваме во Господовата почивка преку вербата во Него. Грижата е спротивно од верата. Грижата ни го краде мирот, физички не изнемоштува и дури може и да не разболи. Ако ние се грижиме, тогаш не Му веруваме на Бог и не влегуваме во Божјата почивка.

Колку прекрасна размена! Ти Му даваш на Бог пепел, а Тој ти дава убавина. Ти Му ги даваш сите грижи и нервози, а Тој ти дава заштита, стабилност, засолниште и целосна радост - привилегијата Бог да се грижи за тебе.

ПРВ ДЕЛ



Живеејќи во тајното место



Опстојување во заштита

„ ... Оној кој живее во тајното место на Севишниот, ќе остане вкоренет и стабилен под сенката на Семокниот [На чија сила неможе да се спротивстави ниеден противник]...”

Псалм 91:1

Бог има тајно место каде што ние можеме да престојувеме во мир и заштита. Тајното место е место на одмор во Бога, место на мир и утеха во Него. Ова тајно место, е “духовно место” каде ја снемугва грижата и каде мирот владее. Тоа е местото на Божјото присуство. Кога ние поминуваме време, молејќи се и барајќи го Бог, престојувајќи во Неговото присуство, ние сме во тоа тајно место.

Зборот да престојува значи “да се направи нечиј дом; таму да се живее.” Кога јас и ти престојувате во Христос - во тајното место - ние не го посетуваме само одвреме навреме, туку ние имаме таму постојано живеалиште.

Во Новиот Завет, еден од грчките зборови преведен за *престојување* е истиот грчки збор преведен за *останува* во Јован 15:7, каде Исус вели, “Ако останете во Мене и ако Моите зборови останат во вас, барајте што и да посакате, и ќе ви биде.”

Ако јас и ти останеме во Бога, тоа е исто како да престојувате во Него. Всушност, динамичниот превод го цитира Јован вака, “...Ако живеете во Мене [се приврзете за Мене] и Моето учење се вкорени во вас, тогаш секоја ваша молитва ќе биде исполнета...”

Со други зборови, ние треба да бидеме цврсто вкоренети во Бог. Ние треба да го знаеме Изворот на нашата помош во секоја ситуација и секакви околности. Треба да имаме наше тајно место на мир и заштита. Треба да зависиме од Бог и да Му веруваме целосно.

Во Тајното место

„ ... Оној кој живее во тајното место на Севишниот, ќе остане вкоренет и стабилен...“

Псалм 91:1

Псалмистот вели дека тој кој живее во тајното место ќе биде вкоренет и безбеден. Тајното место е место каде можеш да се сокриеш, тоа е приватно место или место на прибежиште. Тоа е местото кон кое трчаме кога сме повредени, совладани, кога се чувствуваме немоќни. Тоа е местото кон кое трчаме кога сме злоупотребувани или прогонувани, кога имаме големи потреби, или кога сакаме да се откажеме.

Се сеќавам кога бев дете, живеевме во голема пространа куќа. (Мајка ми ја чистеше таа куќа, така плаќавме кирија.) Беше огромна. Многу раскошна градба со неколку дрвени резби. Имаше и неколку скришни места. Еден ден налетав на едно од тие мали, скришни места. Тоа беше една мала клупа изрезбана, под скалите, со обоен стаклен прозорец до неа.

Дури и сега, сеуште можам да се замислам како седам на таа клупа, едноставно размислувајќи си. Не знам за што сум размислувала како мало девојче, но знам дека имав неколку болки и проблеми.

Мојот домашен живот беше обележан со многу вознемирувачки домашни ситуации. Тоа изрезбано место под скалите со клупата, ми беше како место за криење. Беше местото каде одев кога бев исплашена или ми требаше утеша.

Овој стих ни кажува дека Бог сака да биде нашето скришно место. Некои луѓе во светот, го употребуваат алкохолот како нивно скришно место. Некои употребуваат дрога, а други телевизија. Некои едноставно паѓаат во депресија и само си ја покриваат главата со тоа. Има многу луѓе во светот што се кријат од многу нешта.

Наместо да гледаме кон светот за да се сокриеме, Бог сака да го најдеме своето скришно место во Него. Тоа е значењето на фразата “во тајното место на Севишниот.” Кога ние имаме проблеми, кога сме во неволја, Бог сака да најдеме прибежиште под заштитната сенка на Неговите крилја. Тој сака да побегнеме кон Него!

Под сенката на Семоќниот

*„ ... Под сенката на Семоќниот
[На чија сила не може да се спротивстави
ниеден противник]...“*

Псалм 91:1

Ако ние сме во тајното место на Севишниот, каде ќе се пронајдеме? Според псалмистот, ние ќе престојваме “под сенката на Семоќниот.” Ова е местото во кое Бог сака Неговите луѓе да живеат.

Нашиот небесен Татко не сака да го посетуваме само одвреме навреме, или да трчаме кон Него само кога сме скршени; Тој сака да живееме под сенката на Неговите крилја, да престојваме таму. Кога го правиме тоа, ние остануваме вкоренети и стабилни, затоа што ниту еден противник не може да опстане во силата на Семоќниот. Ако останеме во тоа место, ѓаволот не може да ни наштети.

Имаше време во мојот живот кога само ќе наминев во тајното место, но открив дека кога ќе отидам таму и ќе останам, кога престојвам таму, тогаш не се чувствувам толку поразено.

Нам ни е потребен Господ постојано - не само привремено. Во Јован 15:5 Исус вели: "...Зашто без Мене [отсечен од суштинското единство со Мене] не можете да направите ништо..."

Што точно значи да се престојува под сенката на Семоќниот? Најпрво, *сенката* означува ладовина, место на заштита од жешкото сонце, или од горештината на светот. Сенката, како што знаеме, секогаш има граница. Ако ние навистина сакаме да престојуваме под сенката на Божјите крилја, има означени граници во кои треба да останеме.

Границата е централна област или ограничување помеѓу две особини или услови. Во случај на сенката, границата е таму каде сенката престанува, а сонцето почнува.

Да речеме дека е пладне, сонцето е во полна пареа и здогледуваме големо дрво. Ако отидеме и стоиме под дрвото, ќе ни биде многу по удобно во неговата сенка, отколку ако останеме да стоиме на сонцето.

Кога луѓето работат надвор на сонцето и почнуваат да се потат, сакаат да најдат сенка под дрво за да се сокријат под неа кога ќе дојде време за пауза. Некои луѓе садат дрва за сенка околу своите куќи, бидејќи ја намалува температурата на внат-

решноста на куката и прави ладовина. Значи сенката е посакувано место на кое сакаме да бидеме, особено во топол ден.

Ако одлучиме да останеме под сенката на Божјите крилја, животот ќе ни биде поудобен. Нема да ни биде толку жешко и нема да се “потиме”, така речено. Наместо да се грижиме за нашите проблеми, ние ќе се одмараме во Бог.

Ако одлучиме да останеме надвор на сонцето, ќе ни биде неудобно, ќе се потиме, ќе бидеме мизерни, жедни и суви. До секој еден од нас зависи каде ќе одлучиме да стоиме - во сенката (верувајќи Му на Бог) или на сонцето (препотувајќи се), во Исус или во светот со сите негови проблеми.

Каде ќе одлучиш ти да стоиш? Јас сакам да останам во сенката. Но, како што сите ние знаеме да застраниме одвреме навреме, и јас некогаш излегувам од сенката и се наоѓам како стојам среде горештината, каде околностите не се баш сјајни. Тогаш, токму пред да се стопам, трчам назад во сенката за повторно да се одморам. Потоа повторно застранувам во горештината на сонцето.

Римјани 1:17 вели дека ние можеме да живе-
еме од вера во вера. Како и да е, ние понекогаш
живееме од вера во сомнеж во невера и потоа по-
вторно во вера.

Што ако ние навистина сакаме да останеме
во заштитата на сенката, но понекогаш се наоѓаме
надвор од неа? Како да знаеме кога застрануваме
и излегуваме од под Божјата заштита? Ќе знаеме по
знаците кои Господ ни ги поставува на патот.



Читај ги знаците: Верување во Бог

Замислете дека возите по пат. Овој пат е патот на животот. На средина на патот има линии. Понекогаш има по две жолти линии кои предупредуваат: “Ако ги поминете овие линии, влегувате во неволја, ризикувате да предизвикате судир.”

Понекогаш има испрекинати бели линии кои значат: “Можеш да преминеш во другата лента и да го поминеш автомобилот пред тебе ако сакаш. Ако ги поминеш овие линии, веројатно ќе бидеш во ред, но можеш да наштетиш ако не внимаваш на автомобилите кои доаѓаат, треба да се осигураш дека патот е чист.”

Исто така постојат и знаци кои ни даваат специфична насока или предупредување: “Испакнување на патот,” “Откршени карпи,” “Елени на патот,” “Еднонасочен пат,” “Заобиколница,” “Во изградба,” “Кривина.” Ако внимаваш на инструкциите на овие знаци, тие ќе ти помогнат да продолжиш да возиш по патот. Ќе избегнеш да отидеш премногу лево и да се судриш, или премногу десно и да пропаднеш во некоја јама.

На истиот начин, во животот постојат духовни знаци. За да останеме под Божјата заштита, мораме да внимаваме на овие знаци по патот, кои ни кажуваат да Му веруваме и да не се грижime, да не се плашime, или да бидеме нервозни, туку да Му ги предадеме нашите грижи на Него. Тогаш, наместо постојано да се обидуваме да најдеме разумно решение, треба да ги свртиме нашите мисли кон нешта кои се “вистинити,” “чесни,” “праведни,” “чисти,” “љубезни,” нешта кои се “на добар глас,” кон некаква “добродетел,” нешто за “пофалба” (Филипјани 4:8).

Ако внимаваме на овие знаци и останеме во границите на патот, ќе останеме на вистинската насока. Ќе бидеме заштитени и преку животот ќе ги искусиме исполнувањата на сите прекрасни, чудесни ветувања на Божјото Слово.

Внимавај на знаците!

„...И твоите уши ќе чујат слово како зборува за тебе: “Тоа е патот, одете по него”, било да тргнете надесно или налево...”

Исаија 30:21

Да речеме дека возиш по патот на животот и почнуваш да застрануваш на десната страна. Забележуваш дека на патот има повеќе дупки и испакнатини од претходно, па затоа почнуваш повеќе да внимаваш каде возиш. И тогаш, се присетуваш на знакот кој си го поминал предмалку кој велел: “Верувај Му на Бог и не се грижи.”

Ако одлучиш да продолжиш во истата насока, можеш сосем да застраниш од патот и да се најдеш среде јамата. Тогаш, ќе треба да се јавуваш на шлеп - служба за да те извади од таму.

Исто е кога ние одлучуваме да се грижиме наместо да Му веруваме на Бог. Ние излегуваме надвор од Неговата заштита и така непријателот може полесно да допре до нас. Кога тоа се случува, неизбежно си го губиме мирот.

Прави патеки

*„... И израмнете ги патеките со своите нозе
[да, направете ги безбедни, прави и среќни
патеки, кои одат во права насока].“*

Евреи 12:13

Кога донесуваш лоша одлука, кога одлучуваш да се грижиш наместо да Му веруваш на Бог, ќе почне да ти биде непријатно и ќе си го загубиш мирот. Можеби дури ќе почнеш да мислиш дека нештата веќе немаат смисла и дека си го пропуштил некаде патот.

Веднаш штом ќе го загубиш мирот, мора да застанеш и да речеш: “Чекај малку. Што правам погрешно?”

Понекогаш додека чекорам по патот на животот, одеднаш сфаќам дека длабоко внатре во себе немам мир. Кога се случува тоа, застанувам и велам: “Господи, каде згрешив?”. Знаам дека кога го губам мирот, тоа ми е знак дека сум излегла од под заштитата на сенката на Неговите крилја.

Најчесто тоа се случува бидејќи сум почнала да се грижам. Понекогаш е затоа што сум направила нешто погрешно и не сум се покајала, или лошо сум се однесувала спрема некого и не сум ја сфатила мојата грешка.

Во таа ситуација, едноставно ќе прашам: “Господи, покажи ми зошто го загубив мојот мир.” Штом дознаам, можам да почнам да ги преземам потребните чекори за да ја ставам ситуацијата во ред.

Ако забележиш дека имаш напад на грижи, додека го правиш тоа кое Господ ти покажал дека треба да го направиш, јас ти предлагам на глас да ги прочиташ зборовите на Исус во Матеј 6:25-32.

Престани да се грижиш

„ ... Затоа ви велам: немојте да се грижите (да бидете нервозни, под стрес) за својот живот, што ќе јадете или што ќе пиете, ниту за своето тело, што ќе облечете. Зар душата не е повеќе [повредна] од храната, и телото [повредно] од облеката?...“

Матеј 6:25

Ако си на диета, можеби треба да почнеш да читаш од првиот дел на стихот - делот за јадење и пиење, доколку сте како мене, кога сте на диета, сите мисли да ви се вртат околу храна!

Се сеќавам кога бев на диета. Цел ден мислев кога и што ќе јадам и кога ќе ја подготвувам храната. Ментално мерев и сметав колку калории се тоа. Честопати тоа ме правеше погладна бидејќи се што правев е тоа што мислев на храна!

Всушност, ние веројатно помалку се грижиме што ќе јадеме и пиеме, отколку за тоа што ќе направиме во одредена ситуација: што ако се случи ова или што ако се случи она? Повеќето од нас имаме

доволно облека, пристојна храна, удобни куќи и исправни возила. Но, кога нештата ќе станат тешки и ќе се сретнеме со ситуации кои ни изгледаат невозможни, тогаш во умот имаме гласови кои врескаат: “Што ќе правиш сега?” И почнуваме да се грижиме.

Погледни ги птиците

*„ ... Погледнете ги птиците небесни!
Тие ниту сеат, ниту жнеат, ниту собираат
во житниците, и пак вашиот небесен Татко
ги храни. Зар не сте вредни многу повеќе од
нив?...”*

Матеј 6:26

Имаш ли некогаш видено некоја птица како седи на гранка и доживува нервен слом? Имаш ли здогледано некоја птица како нервозно чекори напред - назад и си вели: “Леле, се прашувам од каде ли ќе ми дојде следниот црв? Ми требаат црвци! Што ако Бог се откаже од правење црвци денес? Не знам што би правел. Можеби ќе прегладнам до смрт! Што ако Бог продолжи да прави црвци, но не толку сочни оваа година, или што ако Тој не прати

дожд и ниеден црв не излезе од земјата? Што ако не можам да најдам гранчиња за да си го изградам гнездото?" Што ако, што ако, што ако!

Исус рече, "Погледнете ги птиците!" Тие не доживуваат нервен слом. Секое утро тие летаат наоколу, едноставно пеејќи си и поминувајќи си добро.

Се прашувам колку мир можеме јас и ти да уживаме ако само одделиме еден час и ги гледаме птиците !

Што постигнува грижата?

„ ... Кој од вас може, грижејќи се, да му придаде на својот раст еден лакот?...“

Матеј 6:27

Секако, одговорот е никој. Но, со сигурност можеме да си го скратиме животниот век ако инсистираме да ја претвориме грижата во навика!

Наместо да се грижиме, ние треба да бидеме послични на птиците во воздухот кои целосно зависат од Господ да ги нахрани, а сепак по цел ден си пеат како да немаат ниту една грижа.

Погледнете ги лилјаните

„ ... Зошто се грижите и за облеката? Погледнете ги полските лилјани како растат; не се трудат, ниту предат; а Јас ви велам дека ни Соломон, во целата своја слава, (во својата величественост и достоинство) не се облече како еден од нив... И, ако Бог ја облекува така полската трева, што денес е, а утре ја фрлаат во печка, нема ли многу повеќе вас малонерни?...“

Матеј 6:28-30

Тоа што Исус го кажуваше, е дека полските цвеќиња не се “впуштаат” во телесни работи. Тие не работат на тоа да бидат лилјани, едноставно тоа се. И Бог ги облекува многу убаво.

Дали навистина мислиме дека сме помалку вредни за Бог од птиците и цвеќињата?

Не биди нервозен

„ ... И така не грижете се велејќи: “Што ќе јадеме?” или “Што ќе пиеме?” или “Што ќе облечеме?”. Зашто сето тоа го бараат народите, зашто вашиот небесен Татко знае дека ви е потребно сето ова...”

Матеј 6:31-32

Проблемот со грижата е што не тера да велиме нешта како: “Што ќе имаме за јадење?, Што ќе имаме за пиене?, Што ќе имаме да облечеме?”. Со други зборови, “Што ќе правиме ако Бог не снабди за нас?”.

Ние почнуваме да се грижиме и да паничине со зборовите од нашата уста. Наместо тоа да ни ги смири стравовите и да ни ги отстрани грижите, само ги закоренува уште подлабоко.

Проблемот со вршење на нештата на овој начин, е дека тоа е начинот на којшто реагираат луѓето кои не знаат дека имаат небесен Татко. Но, јас и ти знаеме дека имаме небесен Татко и затоа треба така и да се однесуваме. Неверниците можеби не знаат како да се потпрат на Него, но ние треба да знаеме.

Исус не уверува дека нашиот небесен Татко знае за нештата кои ни требаат уште пред ние да ги побараме од Него. Тогаш, зошто да се грижиме за нив? Наместо тоа, ние треба да си го фокусираме вниманието на нештата кои се многу поважни - Божјите нешта.

Барајте ги најпрво најважните нешта

„ ... Но, барајте го (стремете кон) најпрвин царството Божјо и Неговата правда (Неговиот начин на вршење на нештата), и сè тоа ќе ви се додаде...“

Матеј 6:33

Многу години, јас чекорев напред – назад, нервозно пред да проповедам на еден од настаните, преплашувајќи се. Се молев, “Ох, Господи, помогни ми!” Нема ништо погрешно во тоа да побараш помош од Бог, но јас се молев повеќе од нервоза, отколку од вера.

Сега кога се подготвувам да проповедам, јас едноставно проучувам и се подготвувам најдобро што можам. Тогаш, токму пред да започне состано-

кот јас поминувам време во тишина, молејќи се и размислувајќи, славејќи го Бог и поминувајќи време во заедништво со Него.

Тој никогаш не ми рекол да барам голем настан. Тој никогаш не ми рекол да барам голем прилог. Сè што правам, јас Го барам Него и Тој се грижи за големината на толпата, за сумата на прилогот и се останато.

Многу често ние си го поминуваме времето, барајќи од Бог да одговори на нашите проблеми, кога се што треба да правиме е само да го бараме Бог.

Се додека го бараме Бог, остануваме во тајното место, под сенката на Неговите крилја (“...Ќе те заштити со Своите крилја, и ќе се засолниш под Неговите крилја...” Псалм 91:4) Но, кога почнуваме да бараме одговори на сите проблеми и ситуации со кои се среќаваме, обидувајќи се да ги исполниме нашите желби наместо Божјата волја, тогаш ние излегуваме од под сенката на Неговите крилја.

Многу години барав од Бог како да ја зголемам мојата служба. Резултатот беше, остана иста како

што беше. Никогаш не растеше. Понекогаш, дури и одеше наназад. Тоа што јас не го сфатив, беше дека сè што треба да направам е да го барам царството Божјо и Тој ќе го додадеше растот.

Дали сфаќаш дека не треба да се грижиш ниту за твојот духовен раст? Сè што треба да направиш е да го бараш Царството и ти ќе растеш. Барај го Бог, престојувај во Него и Тој ќе ти даде напредок и раст.

Едно бебе само пие млеко и расте. Се што треба јас и ти да правиме е да го сакаме искреното млеко од Словото и ќе растеме. (Види 1 Петар 2:2)

Никогаш нема да можеме да искусиме вистински успех, само со нашиот човечки напор. Наместо тоа, ние прво треба да го бараме царството Божјо и Неговата праведност, а тогаш сите други нешта кои ни се потребни ќе ни бидат додадени.

Не треба да ги бараме Божјите подароци, туку Неговото присуство.

Помини време во сенката

„ ... За едно Му се молам на Господа, само тоа го барам; Да живеам во Господовиот дом, (Неговото присуство) во текот на сите дни на мојот живот; да уживам во Господовата убавина, (слатката привлечност и прекрасната љубов) и да истражувам во Неговиот Храм. Тој ме засолнува во Својот шатор, во зол ден, ме крие во скривница на Својот шатор, Тој ме издигна на карпа. И сега ја кревам главата над непријателите што ме опкружуваат. Ќе принесувам радосни жртви во Неговиот шатор, ќе пеам и ќе се радувам на Господа...”

Псалм 27:4-6

Понекогаш, ние ги живееме нашите животи обрратно. Токму ова го правев пред неколку години. Јас барав голема служба. Барав секакви промени во себе си, бидејќи не се сакав самата себе. Барав и мојот сопруг да се промени. Барав моите деца да се променат. Јас барав исцеление и просперитет. Јас

барав се под сонцето, а не поминував ниту малку време во сенката.

Тогаш, Господ зачекори во мојот живот и ми покажа што правам погрешно. Тој го употреби Псалм 27:4-6 за да ми нагласи дека најпрво треба да го барам Него и Неговото присуство во сите дни од мојот живот.

Во тоа време, јас барав многу работи, кои немаа многу поврзаност со Божјото присуство. Сепак, кога почнав да Го барам, токму тогаш почнав да сакам се повеќе од Неговото присуство. Тогаш, кога доаѓаа неволјите, Тој ме сокри во тајното место на Неговиот шатор. Кога непријателот дојде против мене обидувајќи се да ме уништи, јас ги подигнав моите извици на радост и го прославував Бог.

Ѓаволот не можеше да допре до мене бидејќи бев во тајното место на Севишниот. Јас бев недостапна за него. Сатаната не можеше да предизвика да доживеам нервен слом, бидејќи јас бев во сенката каде што не се нервирав за ништо.

Не се грижи за ништо

„... Не грижете се за ништо, туку во сè преку молитва и молба со благодарност искажувајте ги своите просби пред Бога! И Божјиот мир, што го надвишува секој ум, ќе ги запази вашите срца и вашите мисли во Христа Исуса...”

Филипјани 4:6-7

Многу одамна, Бог ми кажа дека кога ќе доаѓам кај Него со молитва, треба да Му дадам сè што Ѓаволот се обидел да ми даде мене. Тоа е суштината на молитвата. Ѓаволот доаѓа кај нас и ни дава проблем. Ние велиме: “Јас не можам да го носам ова, бидејќи е премногу тешко. Еве, Господи, ти го давам на Тебе.”

Во Филипјани 4:6-7, апостол Павле во суштина ни вели: “Молете се и не се грижете.” Тој не вели: “Молете се и грижете се.” Кога ние се молиме и Му ги даваме проблемите на Бог, тоа е знак за Него дека му веруваме. Тоа треба да биде молитвата.

Јас требаше да го правам ова почесто кога е во прашање мојот син - тинејџер Дени. Тој се уште живее дома и бидејќи службата во која сме вклучени

јас и мојот сопруг бара патувања, ми се ожалостува срцето кога треба да го оставиме Дени сам. Пред да дипломира, еднаш преку телефон ми кажа дека поминавал низ тешки времиња на училиште и дека му недостигаме, особено наутро кога станувал и навечер кога си легнувал.

Низ годините, Дејв и јас изградивме навистина добра врска со нашиот син. Ние го сакаме и тој нè сака нас. (Нашето најмладо дете беше десет години кога Бог ни зборуваше да го имаме Дени, така што тој е нашето бебе!) Ние бевме загрижени за него, додека тој се справуваше со средното училиште со притисоците и влијанијата со кои знаевме дека ќе се сретне таму.

Сите ние се среќаваме со дневни предизвици со кои мораме да се справиме. Паѓање во мамката на себе сожалување, или да одиме наоколу со спуштена глава, бидејќи се во животот не ни оди совршено, тоа нема да не однесе никаде. Ние мораме да си го смениме фокусот и да го правиме тоа што Библијата ни вели да го правиме - да се молиме!

Секогаш кога ќе почнев да се грижам за Дени додека бевме на патување, јас се молев:

„ ...Татко, ти благодарам што Ти се грижиш за Дени. Ти благодарам, Господи затоа што Ти имаш

добар план за неговиот живот и затоа што внимаваш и се соодејствуваш за негово најдобро. Ти благодарам што тој е покриен со крвта на Твојот Син, Исус.“

Кога јас и ти ќе почнеме да се молиме така, ѓаволот ќе не остави на мира. Тој ќе види дека ние не сме потресени и дека сме одлучни да Му веруваме на Бог.

Остани позитивен

„ ...Но, моли со вера, без никакво сомнение, зошто тој кој се сомнева е сличен на морскиот бран кого ветерот го издига и го тера. Таквиот човек да не мисли дека ќе прими нешто од Господа...“

Јаков 1:6-7

Ако ги принесеме нашите грижи пред Бога во молитва и потоа продолжиме да се грижиме за нив, ние мешаеме позитивна со негативна сила. Молитвата е позитивна сила, а грижата е негативна сила. Ако ги собереме заедно, добиваме нула.

Не знам за тебе, но јас не сакам да имам нула сила, затоа се обидувам да не ги мешам молитвата и грижата.

Господ ми зборуваше еднаш и ми рече: “Многу луѓе работат со нула сила, бидејќи секогаш ги мешаат заедно позитивите и негативите. Имаат позитивна исповед за некое време, а по некое време негативна исповед. Тие се молат некое време, а потоа се грижат некое време. Веруваат некое време, а потоа се грижат некое време. Како резултат на тоа, само одат напред - назад, никогаш не постигнувајќи вистински прогрес.”

Зошто да не донесеме одлука да останеме во позитивата, верувајќи Му на Бог и одбивајќи да се грижиме?.



Сè ќе биде во ред

Вториот знак се справува со нервозата. Тој вели: “Не се плаши и не биди нервозен.” Овој знак содржи предупредување, кое е слично со првиот знак: “Верувај Му на Бог и не се грижи,” но последиците на непочитувањето се малку подрастични. Наместо да паднеш во јамата, како што би се случило ако застраниш премногу на десно, овде го преземаш ризикот право да доживееш судир. Како да преминуваш преку централната двојна жолта линија на патот, додека минуваш кривина.

Нервозата, за разлика од грижата, е непријатно чувство кое останува со нас дури и откако мислиме дека сме се справиле со неа. На некој начин е како дупла порција на грижа. Штом еднаш зачеко-

риме во оваа насока, излегуваме надвор од верата, а влегуваме во стравот, особено стравот за утре и стравот од непознатото. Резултатот е нервозата.

Знаци на вознемиреност

*„ ... Вознемиреноста во срцето го притиска
човекот...“*

Изреки 12:25

Вознемиреноста носи тежина во животот на човекот.

Вебстер речникот вели дека *вознемиреност* е “состојба кога се чувствува мачно, исплашено и загрижено.” Понекогаш оваа мачнина е доста нејасна, нешто што не можеме да го сфатиме. Ние можеме и да не знаеме што точно е тоа. Сè што знаеме е дека чувствуваме тешкотија, понекогаш дури и околу други луѓе.

Според Вебстер, вознемиреноста е “едно нервозно, мачно чувство или предчувство на страв.” Со други зборови, вознемиреноста е тежок случај на нервоза.

Се сеќавам на еден тежок случај на нервоза кој го имав еднаш. Имав искусено толку лоши работи во мојот живот, што конечно дојдов до точката каде очекував да се случуваат лоши работи. Но, навистина не сфаќав што искусувам, се додека Господ не ми го откри преку Словото.

Зли претчувства

„... За натажениот сите денови се зли [преку нервозни мисли и лоши претчувства], а кому срцето му е весело, на гозби е постојано [без разлика на околностите].“

Изреки 15:15

Едно утро, пред многу години, си ја средував косата пред огледалото. Осетив нејасно чувство дека нешто лошо ќе ми се случи. Не разбирав тогаш што е тоа, бидејќи тукушто почнав да го проучувам Словото и да се исполнувам со Светиот Дух. Сè што знаев е дека имам нејасно чувство на закана.

Така, одлучив да го прашам Господ: “Што е ова нешто што виси околу мене, постојано? Со мене е

од многу оддамна." Господ ми покажа дека е "зло претчувство."

Никогаш немав слушнато за тој термин, и си помислив: "Што па сега значи 'претчувство'?" Затоа отидов и го побарав во речникот. Открив дека *претчувство* е "чувство на претстојна несреќа или зло."

Научив дека претчувството нема врска со ништо што се случува во моментот, тоа е негативно чувство како резултат од некој настан во иднината.

Во тоа време, не знаев дека тој термин се наоѓа во Библијата. Подоцна, сепак, наидов на Изреки 15:15 каде зборува за "нервозни мисли" и "зли претчувства."

Бог сака ние да се ослободиме од злите претчувства за да можеме да уживаме во животот.

Но, тоа е полесно да се каже отколку да се направи, бидејќи сатаната, нашиот противник, сака да мислиме дека ништо во животот нема добро да ни оди. Тој сака ние да веруваме дека секогаш ќе бидеме погрешно разбрани и неценети, на никој нема да му се допаѓаме и никој нема да сака да остане покрај нас, дека никој нема да се грижи за нас. Тој сака ние да се чувствуваме понижено заради нашето минато, беспомошни за сегашноста и безнадеж-

ни за иднината. Тој сака да ни натрупа толку многу нервози и грижи, за да бидеме отргнати од нашата врска со Бог и отргнати од извршувањето на работите кои Бог ги има поставено пред нас.

Секој од значењата на зборот *нервозен* - “загрижен и вознемирен заради некаква несигурност,” “присуство, изложен на грижа, или предизвикува грижа”- го потврдуваат тој факт.

Ако си ослободен, кажи го тоа!

„... Така, нека речат сите избавени, кои Господ ги избави од непријателските раце...”

Пслам 107:2

Штом ќе дознаеш дека ѓаволот сака да ти го одвлече вниманието, немој само да си седиш и да му дозволиш да те победи со грижи и негативни мисли. Отвори си ја устата и кажи нешто што тој не сака да го чуе и тој ќе си замине. Почни да го искажуваш својот авторитет во Христос.

Понекогаш, додека се подготвувам да зборувам во црква или на некој семинар, ќе почнат да ме бомбардираат негативни мисли.

Пред неколку години се прашував колку луѓе се пријавиле за женската конференција, која јас требаше да ја водам. Кога ја прашав мојата асистентка, таа ми кажа дека нема многу, но дека организаторите на конференцијата верувале дека ќе има исто толку присутни како претходната година.

Одеднаш, мислите почнаа да ми се вртат во умот, “Што ако никој не дојде? Што ако мојот тим и јас патуваме толку далеку за само неколку души?” Тогаш се охрабрив себе си со сопствената уста и на глас реков: “Сè ќе биде во ред.”

Понекогаш треба да го направиме тоа, бидејќи ако не го направиме, тие зли претчувства ќе продолжат да висат околу нас, предизвикувајќи грижи и нервоза.

Штом ги распознав тие нервозни мисли и зли претчувства и објавив авторитет над нив, Бог почна да носи ослободување во мојот живот за да можам да почнам да уживам во него.

Сатаната ни става нервозни и зли мисли во умот, понекогаш бомбардирајќи нè со нив. Тој се надева дека ние ќе ги примиме и ќе почнеме да ги изговараме од нашите усти. Ако го сториме тоа, тогаш

тој има материјал навистина да ги изгради околностите во нашиот живот за кои ни давал нервозни мисли дека ќе ги имаме.

Зборовите имаат креативна сила во духовниот свет. Битие 1:3 вели: “И Бог рече, нека биде...и бидна”!

Исус рече: “И така не грижете се, велејќи: ‘Што ќе јадеме’? Или: ‘Што ќе пиеме’? Или: ‘Што ќе облечеме’?” (Матеј 6:31) . Ако земеме негативна мисла и почнеме да ја изговараме, тогаш сме само на неколку чекори оддалеченост од вистински проблеми.

*“И така, не грижете се за утрешниот ден,
зашто утрешниот ден ќе
се грижи за себе си.”*

(Матеј 6:34)

Уживај во животот!

„ ... Кроткиот и мирен дух, [кој не е нервозен или вознемирен] е многу драгоцен во погледот на Бог...“

1Петар 3:4

Нервоза, исто така значи: “грижа, загриженост, немир, проблематична состојба на умот.” Петар ни вели дека духот кој Му се допаѓа на Бог е спокоен, а не нервозен или загрижен.

Кога ние сме вознемирени, целите сме напнати одвнатре и се чувствуваме како органите во стомакот да ни се врзани во јазли. Сè ни станува товар - голема напната, пренатрупана зделка - така што не можеме да уживаме и да одмараме во животот како што Бог го има наменето за нас.

Во мојот случај, јас бев секогаш напната и вознемирена бидејќи моето детство беше украдено преку злоупотреба. (На многу млади години, веќе се чувствував како возрасна.) Затоа што никогаш всушност немав можност да бидам дете, не знаев како да се опуштам и да бидам детинеста. Па, кога

се омажив и имав свои деца, не знаев како вистински да уживам со нив.

Долги години не можев ниту да уживам со мојот сопруг, бидејќи бев напната за тоа како да го променам. Јас постојано се обидував да го доусовршам него како и сите други околу мене.

Имав деца, но не се радував со нив. Секој ден пред да заминат на училиште проверував со сигурност дали косата им е добро направена, дали алиштата им се на сите испеглани и дали на сите им е спакувана ужината. Ги сакав моите деца, но не се насладував на нив.

Имав убава куќа, ја одржував беспрекорно чиста, со се на свое место, но не уживав во неа. Ни другите не уживаа во куќата. Не можевме да живееме во неа. Само можевме да ја гледаме.

Моите деца имаа убави играчки, но тие не им се радуваа бидејќи јас не им дозволував. Јас не сакав тие да ги вадат нивните играчки и да си играат со нив.

Никогаш не знаев што е всушност забава. Што и да беше, јас не мислев дека моето семејство има право на него. Јас мислев: "Не треба да ти биде за-

бавно. Сè што ти треба е да работиш напорно до крајот на денот.”

Се сеќавам како им велев на децата: “Излези од тука и оди играј си.” Потоа, кога ќе го сторев тоа, ќе дојдев до нив велејќи им: “Собери го овој неред! Исчисти го тоа веднаш! Вие само правите неред!”

Тоа што требаше да го сфатам во тој момент од мојот живот, беше дека ако нештата не излегуваат на начинот на кој што јас сакам, не беше крај на светот. Јас требаше да научам како да се опуштам и да уживам во животот.

Библијата во Псалм 118:24, вели: “Ова е денот што Господ го создаде, да се зарадуваме и да се развеселиме со него”.

Во Јован 16:33, Исус вели: “Ова ви го реков, за да имате [совршен] мир во Мене. Имате неволја во светот, но бидете храбри [сигурни, уверени, не се сомневајте]!- Зошто Јас го победив светот.”

Во Филипјаните 4:4, апостол Павле вели: “Радувајте се секогаш во Господа! [воодушевувајте се, насладувајте се во Него]; пак велам, радувајте се!”

Не бидете толку напнати. Разведрете се. Дајте Му можност на Бог да работи. Донесете одлука да уживате во животот.

Променети од слава во слава

„ ... А ние сите, со откриено лице, [затоа што] продолжуваме да ја одразуваме [во Словото Божјо] како во огледало Господовата слава и постојано се преобразуваме во Неговиот сопствен лик, од слава во слава , како што го прави тоа Господовиот Дух...“

2 Коринтијани 3:18

Сфаќаш ли дека ако единствениот момент кога ќе одлучиш да уживаш е кога сè ќе биде совршено, никогаш нема да се забавуваш?

Не ја прави грешката да чекаш да уживаш, тогаш кога ти и сите други околу тебе ќе бидат совршени и веќе пристигнати на целната линија.

Библијата вели дека јас и ти се менуваме во Божјиот сопствен лик и одиме од слава во слава. Тоа значи дека ќе минуваме низ многу различни фази. Ние треба да научиме како да уживаме во славата, во фаза во која моментално се наоѓаме, додека преминуваме во следната. Треба да научиме како да кажеме: “Не сум таму каде што треба да сум,

но Му благодарам на Бог, не сум ни таму каде што бев. Јас се наоѓам некаде во средината и ќе уживам во секоја фаза.”

Кога нашите деца се бебиња, тие прават слатки нешта, на пример се насмевнуваат или гугаат, но исто така прават и нешта кои не се толку слатки, како на пример: плачат среде ноќ, им растат заби или добиваат дијареа. Се фаќаме самите како зборуваме: “Ќе ми биде мило кога ќе излезат од оваа фаза, тогаш навистина ќе можам да им се насладувам.”

Некако ја поминуваат таа фаза, а потоа влегуваат во следната. Во овој момент, тие зборуваат и кажуваат убави фрази, но исто така одат и фрлаат сè што ќе фатат во раце. Повторно, се фаќаме самите како посакуваме да поминат и низ оваа фаза.

Наскоро, тие се во градинка, а ние велиме: “Ќе ми биде мило кога ќе почне со прво одделение, тогаш ќе биде во училиште по цел ден.” Но, штом почнат со основно училиште, почнуваме да велиме: “Ќе ми биде мило кога ќе почне со средно училиште.” Тогаш кога ќе матурираат од средно, велиме: “Ќе ми биде мило кога ќе порасне и ќе стапи во брак.”

Тогаш еден ден, тоа се случува и одеднаш сфаќаме дека никогаш всушност не сме уживале во ниедна фаза од нивниот живот. Секогаш сме чекале да ни биде мило - *кога* еден ден.

Тоа е начинот на кој јас порано си го живеев животот. Секогаш ќе ми беше мило за наредниот пат. Кога одржував семинари за педесет луѓе, си мислев: “Колку ќе ми биде мило кога стотици луѓе ќе почнат да доаѓаат на моите семинари.” Вистината е дека кога тоа навистина се случи, не ме направи ни малку посреќна.

Секоја фаза низ која минуваме, носи со себе одредена количина на радост, но исто така доаѓа со својот мал куп проблеми. Тоа што треба да го направиме е да научиме да се радуваме без разлика на околностите.

Радувај се без разлика на околностите

*„ ... Зашто Ти ме развесели со Твоите дела,
о Господи. Ќе се радувам на делата
од Твоите раце...“*

Псалм 92:4

Пред неколку години, јас конечно ја најдов вратата кон среќата. Таа се наоѓа во Божјото присуство.

Јас бев среќна кога Бог ќе правеше нешта што ме усреќуваа. Но, не знаев како да бидам среќна заради Него. Јас знаев како да ја барам Неговата рака, но не знаев како вистински да го барам Неговото лице.

Немојте да мислите дека ќе бидете среќни кога Бог ќе го направи наредното нешто кое го барате од Него. Веднаш штом Тој ќе го стори тоа, ќе има друго нешто кое ќе го посакувате, за кое ќе мислите дека нема да можете да бидете среќни додека не го имате. Не си го поминувајте животот чекајќи друго време за да бидете среќни.

Еден ден, откако го примив овој пробив, требаше да одам на еден состанок и си ја пеев онаа позната духовна песна: “Ти ме направи среќен, Ти ме

усреќи, Јас ќе се радувам затоа што Ти ме усреќи.” Во тој момент, Светиот Дух ми прозборе и ми рече: “За првпат, правилно ја пееш таа песна.”

Затоа што Бог ги слуша нашите срца, повеќе отколку нашите зборови и таа песна Му звучеше поразлично. Претходно, Тој слушаше: “Нештата кои Ти ги направи за мене, ме усреќија, нештата кои ги направи за мене ме направија среќен, јас ќе се радувам затоа што нештата кои Ти ги стори за мене, ме усреќија.”

Кога Господ ги правеше нештата кои јас сакав да ги направи за мене, јас бев среќна, но кога Тој не го правеше тоа што јас го сакав, јас не бев среќна. Затоа живеев горе - долу живот. Беше како да се возам на вртешка. Ми се мачеше од постојаното горе - долу превртување. Ако ми одговараа моите околности, јас бев горе, а ако не, бев долу.

Ако сакаме да живееме во полна радост, мораме да најдеме нешто друго за што ќе бидеме среќни, покрај нашите околности.

Радувај се без разлика какви се луѓето

*„ ... Веселете се во Господа и радувајте се,
[бескомпромисно] праведници [вие кои стоите
праведно во Него]; викајте радосно сите
кои сте со право срце!...”*

Псалм 32:11

Дури ако на сите ни одговараат околностите, евентуално ќе сфатиме дека светот е полн со луѓе кои не ни одговараат. Штом ќе ги подобриме тие кои не ни одговараат, ќе се најдат нови кои пак нема да ни одговараат. Тоа е еден бескраен циклус.

Во нашата служба, ние имаме голема бројка луѓе во персоналот. Иако тие се едни од најпрекрасните луѓе кои некогаш сум ги запознала, има моменти кога не сите ме усреќуваат.

Дури и ако си околу Христијани, нема постојано да бидеш среќен. Единствениот кој може да нè усреќува постојано е Исус - дури и Тој не може да го стори тоа за нас, ако ние не Му дозволиме.

Синдромот на Марта

„ ... И кога одеа, влезе во едно село, некоја жена по име Марта, Го прими во својот дом. А таа имаше сестра, по име Марија, која седна при нозете на Господа и го слушаше Неговото слово. А Марта, [премногу зафатена] се трудеше многу да Му служи, што подобро. Таа пристапи и рече: “Господи! Зар не Ти е грижа дека мојата сестра ме остави да служам сама? Кажу ми да ми помогне!” [да го сработи својот дел]...”

Лука 10:38-40

Никој не го познаваше Изворот на среќа, мир и радост, подобро од Марија, сестрата на Марта. Кога нивниот гостин, Исус, пристигна во нивниот дом, таа се смести до Неговите нозе, за да може да чуе се што Тој ќе каже без да пропушти ни еден збор. Таа беше возбудена што Тој одлучи да ги посети тој ден и сакаше навистина да ужива во времето кое го имаа заедно. Затоа, седна пред Него и си ги фокусира очите кон Исус.

Таму беше и нејзината сестра - милата Марта. Таа веќе го имаше поминато денот трчајќи наоколу, средувајќи, чистејќи и готвејќи, обидувајќи се да подготви сè за Исусовата посета. (Причината заради која можам да ја замислам Марта во оваа ситуација, е бидејќи и јас бев иста како нејзе.)

Сè мораше да биде средено кога ќе пристигнеш гостинот на Марта. А, кога Тој конечно пристигна, таа се зафати со работа во кујната, подготвувајќи ја храната и припремајќи ги последните зафати на поставената маса.

Евентуално, Марта се вознемири и дојде при Исус велејќи многу зборови: “Господару, зошто не ја натераш сестра ми Марија да стане и да ми помогне со работата? ” Надевајќи се да добие малку сочувство и веројатно малку признание за се што направи, а беше запрепастена кога Исус рече: “Марта! Марта! Ти се грижиш и се вознемируваш за многу нешта, а потребно е едно. Марија го избра добриот дел, што нема да и се одземе.” (Лука 10:41-42)

Сигурна сум дека нештата се потсмирија во куќата по тој коментар. Но, вистината е дека Марта требаше да го чуе тоа.

Јас се сеќавам еднаш кога Господ ми кажа нешто слично на мене. Тој рече: “Џојс, ти не можеш да уживаш во животот, бидејќи си премногу комплицирана.” И Тој беше во право! Јас можев да исполницавам дури и едноставна скара!

Се сеќавам кога еднаш се сретнав со едни наши пријатели и во жештината на моментот ги поканив на гости. Знам дека реков нешто како: “А, зошто не дојдете на посета во недела? Ќе испечеме неколку колбаси, ќе отвориме ќеса чипс и конзерва грашок. Јас ќе ви направам чај и едноставно ќе си седиме на тераса и ќе си поминеме убаво, па дури може и да поиграме нешто.”

Откако го реков ова, се чувствував добро, мислејќи колку забавно ќе ни биде. Влегов во автомобилот и почнав да возам кон дома. Додека стигнав до дома, колбасите беа преминале во плескавици, а чипсот во компир - салата! Сепак, не сакав моите пријатели да мислат дека можам да си дозволам само колбаси или дека не знам да направам компир - салата.

Не многу подоцна, решив дека скарата требаше да се офарба, а столовите и масата во дворот

требаше да се заменат со нови. Секако и тревата требаше да се искоси и куќата темелно да се исчисти. Сепак, требаше да оставам добар впечаток врз моите гости.

По некое време, почнав да размислувам не само за шестте луѓе кои ги повикав, туку и за четиринаесетте други кои ќе се навредеа ако не ги поканев, а разбереа за шестте. И сега одеднаш, ова едноставно дружење се претвори во кошмар. Јас се впуштав во стравот од човек.

Тогаш синдромот на Марта се закорени подлабоко. Јас почнав ненормално да ја чистам куќата и да ги полирам подовите. Ги испраќав сите до продавницата за да ми купат најразлични работи. Секако, им се налутив на Дејв и на децата и реков нешто како: “Не разбираам зошто треба јас да ја вршам сета работа, кога сите други едноставно се забавуваат!” До тој момент, по своето лице имав напишано “Марта”, и знаев дека, за разлика од Марија, не го избрав најдобриот дел.

Живеј во сегашноста

„ ... Возљубени, [уште] сега сме Божји деца, и уште не се откри (не е јасно) што ќе бидеме [во иднина], но знаеме: кога ќе се открие ќе Му бидеме слични, [како Божји деца] зашто ќе Го гледаме Онаков Каков што [навистина] е...”

1 Јован 3:2

Реално, изборите што ги правиме денес ќе одредат дали ќе го уживаме моментот, или ќе го изгубиме грижејќи се. Понекогаш, моментот од денес не одминува, затоа што сме премногу загрижени за утре.

Друга дефиниција за *нервоза* е “немир и растревоженост за идни несигурности.” Дефиницијата која Бог ми ја даде ги следи истите линии: “Нервозата е предизвикана од обидот ментално или емоционално да се влезе во нешта кои сеуште не се тука (иднината) или во нешта кои се случиле (минатото).”

Едно нешто што треба да го разбереме е дека Бог сака ние да научиме како да бидеме *сега* луѓе.

На пример, 2 Коринтијаните 6:2 вели: "...Ете, сега е денот на спасението!" и Евреите 4:7 вели: "Денес ако го чуete Неговиот глас, не закорувајте ги вашите срца."

Треба да научиме да живееме сега. Многу често го поминуваме нашето ментално време во иднината или во минатото. Ова можеби ви звучи смешно, но јас имам толку многу проблеми со оваа наклонетост, што Бог еднаш ми откри дека сум нервозна дури и кога си ги мијам забите!

Додека си ги миев забите, веќе размислував за наредното нешто што сакав да го направам. Бев во брзање, а стомакот веќе ми се превртуваше.

Кога јас и ти вистински не се предадеме на нештото кое го правиме во моментот, стануваме склони кон нервоза. Миењето заби може да ни изгледа како едноставно нешто, но јас верувам дека токму таквите секојдневни работи ни предизвикуваат најмногу проблеми.

Се сеќавам кога првпат бев крстена во Светиот Дух. Мојот ум беше во таков хаос, што имав проблеми со наједноставните работи од животот. Ќе станев наутро, ќе ги оставев на училиште моите три мали деца и сопругот на работа и ќе почнев да работам

на тоа што требаше да го сработам тој ден. Но, не можев да мислам на ништо.

Ќе си го местев креветот во спалната, кога одеднаш ќе ми текнеше дека не сум ја вклучила машината за садови. Затоа, со брзање ќе влетав во кујната да го средам тоа, оставајќи го мојот кревет половично среден.

Додека ја полнев машината, размислував: “Навистина треба да се симнам долу, да го извадам месото од ладилникот, за да се одмрзне навреме за вечера.”

Па, ќе отрчав долу за да го извадам месото од ладилникот. Додека го правев тоа, ќе ги здогледав неиспраните алишта натрупани на куп и ќе решев дека треба веднаш да ги ставам во машината.

Токму тогаш, ќе ми текнеше за некој повик кој требаше да го направам и ќе истрчав повторно горе за да ја завршам таа работа. Во средина на сета таа збрка и брзање, ќе се сетев дека треба да отидам до поштата и да платам некои сметки. Па така, ќе истрчав за да ја завршам и таа обврска.

До времето кога денот ќе беше при крај, имав поголем неред од кога почнав да средувам. Сега сè

беше половично завршено и јас бев фрустрирана и изморена. Зошто? Затоа што не се предадов целосно на едно нешто.

Една по една работа

„...Пази на своите чекори [посвети се на она што го правиш]...“

Проповедник 5:1

Знаете ли зошто не се посветуваме на една работа? Бидејќи сме премногу загрижени за завршување на следната работа. Ние треба да го правиме тоа што писателот во Проповедник вели да го правиме - да се посветиме на тоа кое го правиме во моментот. Ако не го сториме тоа, ќе ја загубиме рамнотежата во животот и ништо нема да има смисла!

Мораме да донесеме одлука да живееме во сегашноста, не во минатото или во иднината, затоа што навлегувањето во вчера или утре, кога треба да живееме денес, ни го одзема помазанието за денес. Треба да живееме ден по ден, затоа што само така ќе стигнеме до нашата цел.

Живееме во толку инстант општество, што само посакуваме некој да мавне со магично стапче над нас и да направи сè да биде подобро. Но, нештата едноставно не се случуваат така. Промената доаѓа ден по ден.

Ден по ден

„ ... И така, не грижете се за утрешниот ден, зашто утрешниот ден ќе се грижи за себе си. Доста му е на секој ден неговото зло... ”

Матеј 6:34

Во Јован 8:58, Исус кон Себе си се обрати со: “Јас Сум.” Ако јас и ти, како Негови ученици, се обидеме да живееме во минатото или иднината, ќе си го отежниме животот бидејќи Исус е секогаш во сегашноста. Затоа Тој ни рече да не се грижиме за вчера или утре.

Ако се обидеме да живееме во иднината или минатото, животот ќе ни биде тежок. Но, ако живееме сега, ќе го најдеме Господ таму со нас. Без разлика какви ситуации ќе ни донесе животот, Тој ни вети дека никогаш нема да не остави, ниту ќе не

напушти, но секогаш ќе биде со нас и ќе ни помага. (види Евреите 13:5; Матеј 28:20).

Да се предадеме себе си на едно нешто во одредено време во сегашноста, не е само физичка работа, но и ментална и емоционална. На пример, ние можеме да стоиме физички на едно место, но ментално да разговараме со некој на друго место.

Кога ментално ќе преминеме на следното нешто, тоа ни предизвикува непотребен притисок. Кога се враќаме во сегашноста, може да не ни биде јасно што всушност се случило кога сме биле ментално отсутни.

Затоа ѓаволот постојано се обидува да ни ги сврти умовите и да не однесе на некое друго место. Тој сака да го пропуштиме тоа што се случува во сегашноста.

Се сеќавам еднаш кога бев гневна за нешто што го стори мојот сопруг. Тогаш, ќе му се налутев и ќе останев лута со денови. Конечно, Дејв ми рече нешто кое навистина ми го привлече вниманието. "Немаше ли да биде болно ако Исус дојдеше вечерва, а ти си го поминала последниот ден на земјата вака?" Тоа ми даде нешто за што да размислувам.

Јас и ти не мора да бидеме нервозни за утре, кога имаме сè со што можеме да се справиме денес.

Дури и ако успееме да си ги решиме сите проблеми денес, утре ќе имаме само повеќе со кое треба да се справиме, и уште повеќе наредниот ден.

Зошто да си го губиме времето нервозни, кога тоа нема да реши ништо? Зошто да бидеме нервозни за вчера што помина или за утре кое сеуште не пристигнало? Живеј во вера сега. Не се плаши и не биди нервозен.



Божјите мисли се повисоки од нашите мисли

Дали секогаш се обидуваш да сфатиш сè? Многу од нас имаат пропаднато во таа јама. Наместо да ги предадеме нашите грижи на Бог, ние чекориме низ животот носејќи сè врз нас.

Кога се обидуваме да сфатиме сè, ние ги воздигаме нашите причини над Божјите мисли и планови за нашите животи. Ние ги возвишуваме нашите патешта повисоко од Неговите.

Втора Коринтијаните 10:5 ни вели дека треба да ја “поробуваме секоја мисла за послушност на Христа.” Третиот знак е: “Предај ги сите свои грижи и избегнувај го расправањето.” Кога ќе го правиме тоа, ќе престанеме да се обидуваме да сфатиме сè и ќе научиме како да ги предадеме своите грижи на Господа и да влеземе во Неговиот мир.

Влезите во Божјиот мир

„... Имено, во починката влегуваме ние, кои поверувавме (кои се потчинивме, му верувавме и зависевме од Бога.) ...“

Евреите 4:3

Овој пасос зборува за децата на Израел, кои влегоа во Ханаанската земја, наместо да лутаат во пустината. Но, ние можеме да го примениме во нашите животи: ако не се одмараме, тогаш не веруваме вистински, затоа што плодот на верата е одморот.

Понекогаш, јас сум искушувана да се обидам да го сфатам секој детаљ од сè што се случува или причината зошто нештата се случуваат. Но, знам дека кога го правам тоа, не Му верувам на Бог вистински.

Во Изреки 3:5 ни е кажано: “Потпри се, верувај Му, надевај се на Господа со сето свое срце и не се потпирај врз сопствениот разум.” Со други зборови, ни вели: “Верувај Му на Бог и не се обидувај да ги сфатиш нештата врз основа на тоа кое го гледаш,”

а не, “Верувај Му на Бог, додека се обидуваш да ги сфатиш другите нешта.”!

Јас сфатив дека со мојата уста сум велела на Бог дека Му верувам, додека во мојот ум се уште се обидував да сфатам сè за себе. Тоа што Изреки 3:5 ни вели да го правиме, е да веруваме во Бог со сето наше срце и сиот наш ум!

Тоа значи дека треба да се откажеме од прекумерното образложување.

Образложување спротивно на вистината

„... Но, бидете извршители на Словото, [покорете се на пораката] а не само слушатели, кои се измамуваат себе си [впуштајќи се во заблудата на образложувања спротивни на вистината.]...”

Јаков 1:22

Кога Бог ми откри дека треба да се откажам од прекумерното образложување, ми постави навистина голем предизвик, затоа што јас бев зависна од тоа. Не можев да поднесам да немам разбрано сè.

На пример, Бог ни кажа да направиме некои работи во нашата служба пред неколку години, за кои јас немав ни најмала идеја како да ги сторам. Секако, тоа ја зголеми работата и финансиската одговорност на службата петократно. Бараше повеќе вработени и поголем простор.

Но, Бог никогаш не побара од мене да разберам точно како да постигнам сè што Тој бараше од мене. Тој ме повика да Го барам Него, а не решението на моите проблеми, а потоа да се покорам на тоа кое Тој ми кажа да го сторам.

Јас не знаев од каде да ги најдам парите за да ги завршам сите работи кои Бог ни кажа да ги направиме, ниту пак луѓето ниту просторот. Но, сум имала доволно искуство со Бог за да знам дека ако јас само останам во сенката, под Неговите крилја, славејќи и фалејќи Го, земајќи го мојот дел од обврската, но предавајќи Му ги грижите на Него, Тој ќе заврши сè според Својот план и волја.

Мојот дел од обврската е да направам сè што Тој ќе ми покаже да направам. Сè што Тој бара од мене е да речам: “Јас ќе почнам да преземам чекори, Господи, и верувам дека Ти ќе снабдиш.” Но, можам да ве уверам дека Бог никогаш нема да побара

од мене да се грижам, или да се обидам да сфатам како Тој ќе сработи сè што ме води да направам.

Кога се грижиме, ние си го губиме мирот и кога се обидуваме да сфатиме сè, паѓаме во збунетост. Да се остане во мир, значи да се живее под сенката на Семоќниот!

Еднаш, го прашав Господа, “Зошто сме сите толку збунети?” Тој ми одговори велејќи: “Ако престанете да се обидувате да ги сфатите нештата, нема да бидете збунети.”

Почетокот на забуната е знак на предупредување, дека ќе свртиме во погрешен правец и ќе влеземе во неволја.

Забуната е производ на образложување со сопственото разбирање, кога би требало да Му веруваме на Бог со сето свое срце дека ќе ни го покаже патот во согласност со Неговиот план. Додека веруваме дека Неговите мисли се повозвишени од нашите мисли, можеме да ја спречиме забуната уште пред да започне.

Бескрајни разговори

„...Не грижете се [однапред] како и со што ќе се браните или што ќе кажете, зашто Светиот Дух ќе ве научи во истиот час, што треба да кажете!“

Лука 12:11-12

Понекогаш, не само што се обидуваме предвреме да сфатиме што треба да направиме, туку се обидуваме да смислиме и што ќе кажеме.

Дома, можеби треба да се соочиш со брачниот партнер за некој проблем меѓу вас. На работа, можеби треба да побараш поголема плата од шефот, или да укориш некој вработен за неговото однесување. Каква и да е ситуацијата со која треба да се соочиш сега, може да ти предизвикува многу нервоза.

Зошто не донесеш одлука да Му веруваш на Бог, наместо да планираш или да вежбаш разговор во својата глава, повторно и повторно? Зошто едноставно не веруваш дека Бог сака да се справиш со тоа што е пред тебе, без претходно да имаш смислено што ќе кажеш?

Можеби сакаш да имаш идеја за тоа кое треба да го претставиш, но има еден баланс кој треба да се оддржува. Ако почнеш да се опседнуваш и да ја повторуваш ситуацијата во својата глава, тоа е знак дека не се потпираш врз помазанието на Господа. Ти се потпираш на себе си и заради тоа нема да успееш.

Знаеш ли дека јас и ти можеме да изустиме неколку зборови под Божјото помазание и да донесеме мир и хармонија, или можеме да кажеме двесте зборови во нашата телесна природа и да предизвикаме тотален хаос и забуна?

Понекогаш си ги измачуваме умовите, обидувајќи се да смислиме план за тоа како да се справиме со тешка ситуација. Штом одлучиме дека сме смислиле како ќе се справиме, загрижувачката мисла ни се појавува во умот, “Да, но што ако.....” и завршуваме уште позбунети од претходно.

Се сеќавам на една вечер кога лежев во кревет и умствено се справував со една ситуација која не ми даваше мир. Евентуално, се заглавив во еден од тие бескрајни, замислени разговори: “Ако јас го кажам ова, тие ќе го кажат она. Ако тоа се случи јас ќе се изнервирам! Тогаш што да направам?”

Знаев дека треба да разговарам за некои неудобни работи со некои луѓе кои не сакав да ги навредам, и знаев дека нема да биде лесно. Иако не сакав вклучените да бидат гневни на мене, исто така не сакав моите обврски да се намалат со тоа што ќе бидам “човеко-угодник” (види Ефесјаните 6:6 и Колосјаните 3:22). Ми требаше чувство на мир и самодоверба за тоа.

Божјиот мир е секогаш достапен, но ние мора да го избереме. Мора да избереме дали ќе стоиме на жешкото сонце на грижите и да се препотуваме, да бидеме мизерни, жедни и суви - или во ладовината, под утешителната сенка на Божјиот мир.

Божјите планови за нас се добри!

*„... Зашто Јас ги знам Своите замисли за
тоа што имам намера со вас - зборува
Господ - замисли за мир, а не за несреќа:
да ви дадам иднина и надеж...“*

Еремија 29:11

Заради околностите на злоупотреба во домот, во кои бев како дете, научив дека пред да ја отворам устата и да кажам нешто, треба да бидам сигурна дека тоа е правилно. Бев исплашена дека ако кажев нешто погрешно ќе треба да страдам за тоа.

Поминав многу години од мојот живот испитувајќи ги разговорите во мојата глава за да бидам сигурна дека се што ќе кажам звучи исправно. На крај, секако, мојот ум ја разви навиката да мисли негативно и одбранбено.

Заради мојата несигурност и страв да бидам отфрлена, поминував денови обидувајќи се да го сфатам значењето на некои обични забелешки наменети за мене од некој кој не мислел ништо со тоа.

Бог не сака да го употребуваме нашиот ум на тој начин. Тоа е бескорисно губење време. Нашиот

небесен Татко има план за нашиот живот. Неговите мисли се над нашите мисли и Неговите патишта се над нашите патишта (види Исаија 55:8-9). Ниту ти ниту јас некогаш ќе ги сфатиме Неговите патишта.

Борејќи се со години, конечно Му реков на Бог: “Што е мојот проблем? ” Господ ми зборуваше нешто тогаш, што го промени мојот живот. Тој рече: “Џојс, заради начинот на кој си растела, стравот е вграден во твоите мисловни процеси.”

Секако, Господ работеше со мене од времето кога бев исполнета со Светиот Дух за да го искорени тој страв од мене. Иако мислев дека поминав долг пат, сфатив дека се уште имам долг пат за одење.

Покрај сето тоа, Тој ми рече: “Џојс, сè ќе биде во ред! ” Кога Бог го рече тоа, беше како пробив. Ме потсети на тоа што им го велеш на моите деца кога ќе дојдеа кај мене вознемирени и плачејќи: “Во ред е! Мама ќе го среди тоа. Се ќе биде во ред.” Иако пораката беше едноставна, јас се потсетив на тоа во безброј ситуации.

Се сеќавам еднаш кога мојот тим на служење и јас бевме на распоред да држиме семинар. Требаше да ги преуредиме етикетите на касетите кои ни требаа за семинарот, ги средивме до последната. Кога се јавивме во компанијата излезе дека редот беше

загубен. Иако ние го испративме редот предвреме, сега веќе немаше време, и мораше да брзаеме за да ги наредиме по ред.

Денот по датата за прием, етикетите се уште не беа стасани! Наместо да дозволам на таа ситуација да допре до мене, јас едноставно реков: "Сè ќе биде во ред." Секако, додека дојдов дома, луѓето од канцеларијата ми се јавија за да ми кажат дека етикетите пристигнале точно откако сум ја напуштила канцеларијата.

Развивање доверба

„...Но, не само тоа, туку се фалиме и во неволјите, знаејќи дека неволјата раѓа трпение, трпението - искуство, а искуството надеж...“

Римјани 5:3-4

Колку пати си бил фрустриран и вознемирен непотребно над ваков вид ситуации? Колку години од животот си поминал велејќи: "Ах, јас верувам во Бог. Јас имам доверба во Бог," а во реалноста, се што си правел било грижа, зборување негативно и

обидување да сфатиш сè на свој начин? Можеби си мислел дека веруваш во Бог бидејќи си велел: “Јас верувам во Бог,” но внатре во себе си бил загрижен и во паника. Си се обидел да научиш да веруваш во Бог, но се уште не си на тоа ниво.

Дали мислам дека развивањето верба и доверба едноставно е кажување: “Не се грижи, сè ќе биде во ред?” Не, не мислам. Вербата и довербата се градат по некое време. Треба време за да се совлада една вкоренета навика на грижи, нервози и страв.

Затоа е толку важно да се “дружиме” со Бог. Не се предавај, бидејќи добиваш искуство и духовна сила секогаш кога поминуваш низ тоа. Секој нареден пат ти стануваш малку појак отколку што си бил последниот пат. Порано или подоцна, ако не се предадеш, ќе бидеш посилен отколку што може гаволот да поднесе..

Само Бог може навистина да помогне

*„ ... Но, Ти ме извади од утробата,
Ти ме смири врз мајчините гради. Тебе сум
Ти оставен од моето раѓање, од мајчиното
крило, Ти си мој Бог. Не се оддалечувај од
мене, зашто е близу неволјата,
а нема никој да ми помогне..“*

Псалм 22:9-11

Со Бог сум сега долго време, така што имам некое искуство позади мене и поминав преку некои доста тешки времиња. Но, никогаш не ги заборавав многуте години кога Ѓаволот манипулираше со мене и ме контролираше. Се сеќавам на ноќите што ги поминав одејќи, плачејќи, чувствувајќи се дека нема да успеам.

Се сеќавам како трчав кај моите пријатели и кај други за кои мислев дека ќе ми помогнат. На крај станав доволно паметна да престанам да трчам кај луѓе - не затоа што не ми се допаѓаа или не им верував, туку затоа што знаев дека тие навистина не можат да ми помогнат - само Бог можеше.

Слушнав еден говорник како вели: “Ако луѓето можат да ти помогнат, тогаш ти навистина немаш проблем.”

Јас бев многу огорчена на мојот сопруг бидејќи кога тој ќе имаше проблеми или ќе поминуваше низ тешки периоди, не ми кажуваше за тоа. Тогаш две или три недели откако ќе имаше победа, тој велеше: “Јас навистина поминав низ тежок период пред неколку недели.”

Пред да завршеше, јас ќе прашав: “Зошто не ми кажа?”. Знаете ли што ми велеше тој? - “Знаев дека ти не можеше да ми помогнеш, затоа не те ни прашав!”

Јас не велеам дека е погрешно да споделиш со некого кого го сакаш и му веруваш за тоа што се случува во твојот живот, но Дејв ја разбра вистината која јас требаше да ја применам во пракса со мојот сопствен живот. Има време кога само Бог може да помогне. Иако јас сакав да му помогнам на мојот сопруг, навистина не би можела. Само Бог може, и Дејв требаше да Му се обрати Него.

Еднаш Господ ми кажа дека ние треба да научиме како да страдаме во приватност. Еден од стиховите што ми ги даде во врска со ова е Исаија 53:7: “Го измачуваа, а Тој страдаше, и не ја отвори устата

Своја." Откако ќе ја достигнеш одредената цел во твојот од со Бог, ова е едно од златните правила за добивање уште повеќе сила во Него.

Фрли ја секоја своја грижа на Господа

*„ ... Секоја своја грижа фрлете ја на Него,
зашто Тој се грижи за вас...“*

1 Петар 5:7

Во мојот од со Господ, сакав да дојдам до место каде што имав стабилност, немав грижа, не бев полна со непотребни размислувања и каде можев да ги фрлам сите мои грижи на Него.

Мојот сопруг има специјален дар во оваа област. Тој има поминато низ многу работи со Бог, и со годините Господ му има дадено вистинско чувство на мир и сигурност. (Тоа е добра работа бидејќи јас бев таков борец така што ако и двајцата бевме како мене, никогаш немаше да успееме).

Јас бев книговодител во куќата и се грижев за плаќање на сметките. Секој месец го земав сметачот и сметав колку треба да се плати. Станував избезумена грижејќи се како ќе ги платиме.

Од друга страна Дејв, ќе си седнеше во дневната играјќи си со децата. Тие ставаа витлери во неговата коса, лазејќи по неговиот грб додека гледаа телевизija. Ги слушав како се кикотат и смеат имајќи прекрасно време.

Многу скоро ќе се налутев на Дејв бидејќи тој си уживаше во животот, додека јас мизерував.

Но, тоа е тоа што се случува. Кога ние сме мизерни, стануваме гневни на секој кој нема да биде мизерен со нас.

Јас одев во кујната стискајќи ги рацете и велeјќи: "Ах, драги Боже, јас Ти верувам. Верувам дека Ти ќе ни помогнеш и овој месец." Ги кажував правилните зборови, но бев загрижена и мизерна.

Крајот на месецот ќе дојдеше и секако, Бог ќе направеше чудо во нашите финансии. Потоа, секако јас ќе се грижев за следниот месец. Иако знаев дека ние бевме точно во центарот на Божјата волја, јас се уште се грижев.

Да се има доверба во Бог е една од оние области во кои ние треба да имаме искуство за себе си. Таа не доаѓа од молитвените списоци или од полагањето раце над нас. Таа не е нешто што некој друг може да ни даде. Ние треба да ја земеме за себе си по некој период на време.

Викај силно пред Бог

*„ ... Ти мој Боже, о Господи, смилувај ми се,
за што постојано викам кон Тебе...“*

Псалм 86:3

Финансиите не се единствената област во која треба да научиме да Му веруваме на Бог. Имаше време во мојот живот кога бев повредена толку тешко што морав да легнам на подот во канцеларијата, се држев за нозете на мебелот за да не избегам подалеку од Бог. Лежев со лицето на земја и викав гласно кон Него: “Господе, Ти мора да ми помогнеш. Ако не направиш нешто, јас не можам повеќе.”

Тоа се случува во тие очајни времиња кога ние го запознаваме Бог многу добро. Да бидам искрена, викајќи гласно кон Господ како мало дете и зависејќи целосно од Него, е здраво. Кога ние викаме гласно, не мора да се грижиме како звучиме или како изгледаме.

Јас сум сигурна дека имаше време во мојот живот кога изгледав како еден апсолутен идиот доде-

ка викав гласно кон Господ, но без разлика каква бев, јас викав.

Во која насока си тргнал?

*„... Научив како да бидам задоволен
со она во што сум...“*

Филипјани 4:11

Не се обесхрабрувај ако не си онаму каде што би сакал да бидеш. Треба време и искуство да научиш како да ги фрлиш сите твои грижи кон Господ и да останеш под Неговата сенка во тајното место.

Прашањето не е: “Каде си токму сега?” Наместо тоа, прашањето е: “Во која насока си тргнал?”

Дали учиш? Дали си подготвен да се менуваш? Дали си отворен да растеш? Фактот дека ја читаш оваа книга токму сега, покажува дека си сериозен за да го совладаш стравот, загриженоста и несигурноста. Сега се што треба да направиш е да добиеш некое искуство во предавањето на сета твоја грижа на Господ, за да можеш да го избегнеш празното размислување.

*Исполни ја твојата одговорност,
но фрли ја твојата грижа*

*„... Препушти Му ги на Господа своите дела,
за твоите планови да се остварат
и бидат успешни...“*

Изреки 16:3

Мислам дека причината што секогаш се обидував да сфатам сè е заради мојот доживотен страв од неуспех. Јас секогаш бев одговорна личност и секогаш сакав работите да се исправни. Но, како додаток на одговорноста која ја имав, јас имав и грижа.

Бог сака да ја исполниме нашата одговорност, но да ја исфрлиме нашата грижа. Зошто Тој сака да ја исфрлиме нашата грижа? Бидејќи Тој се грижи за нас.

Не знам за вас, но јас поминав многу години од животот оптоварувајќи се себе си со грижи и нервози, обидувајќи се да се справам со работите со кои не можев или обидувајќи се да се соочам со

работи кои не беа мои. Како резултат на тоа, години од мојот живот беа напразно загубени.

Ако сакате навистина да бидете фрустрирани, само одете наоколу постојано обидувајќи се да направите нешто за кое ништо не можете да направите. Ако го направите тоа, само ќе ве фрустрира и тоа неподносливо.

“Ах, добро”

„ ... Стивни го својот гнев и остави ја лутината, не се дразни за да не направиш зло..”

Псалм 37:8

Секогаш кога ќе се најдам себе си во ситуација каде не можам да направам ништо, научив дека добар начин за да ја фрлам мојата грижа кон Господ е едноставно да кажам, “Ах, добро.”

На пример, едно утро Дејв го истури неговиот сок од портокал во автомобилот и малку на мојот џемпер. Тој веднаш рече: “ѓаволе, јас не сум импресиониран.” Јас реков: “Ах, добро.” Така тој проблем беше решен и ние си продолживме понатаму со остатокот од денот.

Некои работи не се вредни за да се вознемирувате за нив, иако многу луѓе го прават тоа. За жал, големо мноштво Христијани се: вознемирени, немирни, полни со нервози повеќето од времето. Тоа не се големи работи за кои се нервозни, тоа се мали работи кои не се вклопуваат во нивните планови. Наместо да ја исфрлат нивната грижа и само да кажат: “Ах, добро,” тие секогаш се обидуваат да направат нешто за некого за кое не можат да направат ништо.

Во повеќе од една ситуација, таа едноставна фраза: “Ах, добро” навистина ми помогна да поминам преку тоа.

Еднаш нашиот син Дени направи грешка на крајот од домашната работа. Тој ја згужва хартијата и почна повторно да пишува. На крај заврши гневен, вознемирен и сакаше да се предаде.

Татко му и јас почнавме да му помагаме велејќи му: “Ах, добро.” Тоа успеа. Потоа кога беше искушуван да се предаде, ние велевме: “Дени,” а тој ќе рече: “Ах, добро.” Потоа ќе се вратеше назад на тоа што го работеше и ќе го завршеше.

Бидете трезвени

„... Бидете трезвени...“

1 Петар 5:8

Понекогаш во тешките ситуации нашата нервоза ни пречи да го правиме тоа што треба. Се што може да направиме е она најдоброто, а потоа да веруваме во Бог за останатото.

Ние функционираме најдобро кога имаме трезвен и балансиран ум. Кога нашиот ум е трезвен тогаш е без страв, грижа или мака. Кога умот ни е добро балансиран, ние можеме да гледаме над ситуацијата и да решиме дали ќе направиме или нема да направиме нешто во врска со тоа.

Повеќето луѓе запаѓаат во неволја кога се надвор од балансот. Или ќе отидеме во состојба на целосна пасивност каде не правиме ништо, очекувајќи Бог да направи сè за нас или ќе станеме хиперактивни, делувајќи телесно повеќето од времето. Бог сака да бидеме добро балансирани за да се соочиме со секоја ситуација во животот и да кажеме:

“Јас верувам дека можам да направам одредени работи за оваа ситуација, но не повеќе.”

Ова се случува на многумина од нас за време на данок на доход. Ние си мислиме дека сме платиле доволно преку годината и дека нашиот данок е платен. Потоа гледаме дека сеуште должиме. Времето е кратко, а ние не знаеме како да ги обезбедиме парите што ни ги бара државата.

Наместо да бидеме вознемирени и полни со страв и грижа, ние треба да отидеме пред Бог и да кажеме: “Господе, јас верувам дека Ти ќе ми помогнеш во оваа ситуација, но дали има нешто што Ти сакаш јас да го направам?”

Бог може да ни покаже да најдеме краткорочна работа за некое време и да спечалиме онолку колку што треба да платиме за нашите даноци. Тој може да ни покаже начин како да позајиме пари, заедно со план како да вратиме за кратко време. Што и да ни покаже Бог за нашиот проблем, ние треба да бидеме доволно вредни да го направиме тоа. Потоа треба да Му веруваме на Него за резултатот.

Некогаш мислиме дека би требало да правиме нешто повеќе отколку да ги решиме нашите про-

блеми или нашите потреби. Но, ако брземе без да ја добиеме Божјата насока, ние ќе делуваме телесно, и сите наши напори ќе бидат залудни. Некогаш треба само да решиме да не правиме ништо иако нашиот ум вреска: “Што ќе правиш?”

Ние мора да бидеме уверени дека Бог на кого Му служиме, не бара да правиме повеќе од тоа што го знаеме. Еднаш кога сме направиле се што знаеме, можеме да веруваме на Бог за останатото. Тоа јас го нарекувам вера и баланс.

Човек на вера и баланс

„ ... Преку вера, Авраам послуша, кога беше повикан да излезе на местото што требаше да го прими во наследство, и излезе незнаејќи каде оди...“

Евери 11:8

Авраам беше маж на вера и баланс. Помислете за миг за неговата ситуација.

Во покорност кон Господ, Авраам го остави своето семејство, своите пријатели и својот дом за да тргне на патување во некое непознато место.

Јас сум уверена дека на секој чекор на патот, ѓаволот врескаше во неговите уши: “Ти си будала! Каде мислиш дека ќе одиш? Што ќе правиш кога ќе се спушти ноќ? Каде ќе спиеш? Што ќе јадеш? Ајде, Аврааме што правиш тука? Што те натера да мислиш дека ова беше Божја идеја? Дали познаваш некој друг на кој Бог му кажал да го направи ова?”

Не си го мачи умот

„... А Тој им рече, Зошто сте збунети? ...“

Лука 24:38

Без разлика што му викал ѓаволот, Авраам продолжил. Библијата вели дека иако не знаел каде оди, тој не си го “мачел умот” во врска со тоа (Евреји 11:8).

Некогаш ние си го мачиме нашиот сопствен ум! Некои од нас сакаат да се грижат толку многу така

што ако ǵаволот не ни даде нешто за кое да се грижиме, ние сами ќе ископаме нешто!

Ајде за момент да мислиме на нашиот ум. Со што треба да биде исполнет нашиот ум? Треба да биде исполнет со славење, со Божјиот Збор, полн со проповед и изградување, полн со надеж и полн со вера.

Сега ајде да направиме краток попис на мислите кои ги мислиме преку денот. Жално е да се каже, но повеќето од нас ќе треба да признаат дека нашиот ум е полн со: грижа, страв, претстави, заговор, теории, сомнеж, нервози и тешкотии.

Како резултат на тоа, некои од брзините на верата во нашиот ум имаат пајажини во нив. Ние треба да ги дувнеме тие пајажини, да ги подмачкаме брзините на верата со маслото на Светиот Дух - иако би можело да биде тешко кога тие брзини на верата почнуваат да се движат повторно по многу години на неупотреба!

Исто како Авраам, ние треба да се движиме по вера и да го правиме тоа што можеме, потоа да веруваме на Бог за останатото и да не си го мачиме умот во врска со тоа. Ние треба да ја ставиме наша-

та вера во брзина, а да го оставиме нашиот ум во одмор.

Не си го трошите залудно вашиот живот. Одредете што е вашата одговорност, а што не е. Не се обидувајте да ја земате Божјата одговорност. Правете го тоа што можете, тоа што Бог го очекува од вас, а останатото оставете го на Него. Исполнете ја вашата одговорност, а изгонете ја грижата.

ЗАКЛУЧОК



Псалм 91:2 има слична порака со првиот стих од тоа што го проучувавме порано

*Ти, Кој живееш под покрив на Севишниот,
што се одмараш во сенката на Седржителот,
речи Му на Господа, Прибежиште мое!
Тврдино моја! Боже мој, на Кого се надевам!
(Псалм 91:1-2)*

Наше прибежиште и тврдина

И двата од овие стиха ни покажуваат дека не треба да бидеме загрижени, нервозни или исплашени, бидејќи можеме да ја ставиме нашата вера во Бог и нашата доверба во Него.

Но, во вториот стих не само што вели дека Бог е наше прибежиште, туку вели дека Тој е и наша тврдина.

Прибежиште е различно од тврдина. Прибежиште е тајно место на прикривање каде што непријателот не може да не најде. Ако се скриеме во Бог, тогаш сатаната не може да не лоцира. Ние можеме да видиме што се случува, но ѓаволот не може да не види нас. Тој не знае каде сме ние, бидејќи сме скриени од неговиот поглед под сенката на Семокниот.

Тврдина од друга страна, е видливо место на самоодбрана. Непријателот знае дека ние сме таму, но не може да не фати, бидејќи сме непристапни за него - како во старите вестерн филмови каде што војниците градат јака, дрвена тврдина како заштита против нивните непријатели.

Ние можеме да бидеме или во скришното место каде што го гледаме непријателот, но тој не не гледа нас, или можеме да бидеме во видливата тврдина каде што непријателот јасно не гледа, но не може да дојде до нас, затоа што ние сме обиколени со Божјата заштита.

Вториот стих е толку многу важен како првиот, бидејќи богатите ветувања од целата глава зависат од исполнетите услови во овие два стиха . “Зашто

им заповеда на Своите ангели, да те чуваат на сите твои патишта.” (стих 11) ако условите од двата стиха се исполнети - ако ние сме покорни на нив?

Потпирајќи се на Него

„ ... Зашто чувме за вашата вера во Христа Исуса (потпирајќи се на Него во апсолутна вера и доверба во Неговата моќ, мудрост и добрина)...“

Колосјани 1:4

Во вториот стих од Псалм 91 кога псалмистот вели: “Јас ќе речам на Господа,” тоа не се однесува само со устата. “Речи Му на Господа” не значи само меморирање стихови и нивно повторување гласно. Да “кажеш на Господа” бара ние вистински да веруваме во Него, да ја ставиме нашата доверба целосно во Него, да се потпреме на Него целосно.

Според Колосјаните 1:4 тоа е вистинската вера - потпирајќи се со целата човечка личност на Бог во апсолутна доверба и сигурност во Неговата моќ, мудрост и добрина.

Пред некое време Господ ми покажа колку често ние се потпираме на Него. Заради нашите стравови, ние оставаме само малку на Него. Но, си задржуваме доволно товар на нашите сопствени нозе, така што ако Бог се поттргне, ние ќе продолжиме да стоиме сами.

Ние можеме да забележиме кога навистина не се потпираме на Бог, бидејќи нашите мисли понекогаш се вакви: “Да, Господе, јас верувам во Тебе, но во случај Ти да не ми одговориш, јас имам алтернативен план на кој ќе се вратам.”

Тоа не е целосна и тотална доверба во Бог! Бог сака да веруваме во Него безрезервно, без мисли или планови за неуспех.

Дали Господ е навистина твое прибежиште? Дали Тој е навистина твоја тврдина? Дали навистина ти се потпираш и зависиш од Него и веруваш во Него? Или само Му служиш со устата?

Ако двата стихови ти се доказ за себе, останатото од Псалм 91 е полно со прекрасни, скапоцени ветувања за тебе.

Тој ќе те ослободи и заштити

„ ... Зашто Тој ќе те ослободи од примката на ловецот, од гибелниот помор. Ќе те заштити со Своите крилја и ќе се засолниш под Неговите крилја. Неговата вистина е штит и закрила!...“

Псалм 91:3-4

Првите од овие прекрасни ветувања се најдени во стих три и четири, кои зборуваат за Господовото избавување и заштита.

И двете, штитот и закрилата, се форми на заштита употребени за време на борба. Честопати штитот бил доволно огромен да го скрие целото тело на личноста, заштитувајќи го од стрелите на непријателот. Некои штитови биле округли наместо прави и нуделе повеќе заштита од стрелите кои можат да летат од десно или лево.

Закрилата (мал заоблен штит) од друга страна бил мал штит кој се носи на раката или се држи со рака. Се употребувал повеќе во борба еден со друг и обезбедувал заштита од околу како што војникот се вртел да се бори со непријателот. Ова е слично

со сликата во Псалм 125:2 каде вели: “Како што горите го опкружуваат Ерусалим, така Господ го опкружува Својот народ.”

Без оглед на ситуацијата во која јас и ти можеме да се најдеме самите себе, Бог е на наша страна. Можеби нам ни изгледа безнадежно, но ако Господ е со нас, кој може да биде против нас (види Римјани 8:31)?

Господ е со нас бидејќи Тој вети: “Никогаш нема да те напуштам, ниту ќе те оставам” (Евреји 13:5). Тој е под нас бидејќи Библијата вели дека Тој не поткрепува со Неговото ветување (види Псалм 119:116). Тој е над нас затоа што ни е кажано во Псалм 91:4: “Тој ќе те заштити со Своите крилја и ќе се засолниш под Неговите крилја. Неговата вистина е штит и закрила!”

Сега таа слика цврсто вгради ја во својот ум. Бог е околу тебе. Тој е од кај тебе. Тој е со тебе. Тој е под тебе, и над тебе. Ѓаволот е единствениот кој навистина е против тебе и се додека пребиваш во тајното место на Севишниот, стабилен и фиксиран под сенката на Семокниот, непријателот не може да те најде или да те фати!

Ако сето ова е вистина, зошто да бидеш исплашен?

Ти нема да се плашиш

„ ... Не ќе се боиш од ноќен страв, ниту од стрелата што лета дење, ни од поморот што се поткрадува во темнина, ни од гибелта што опустува напладне. И нека паѓаат илјади покрај тебе, десетици илјади до Твојата десница, но до тебе нема да се приближи! Само штом погледнеш со окото, веќе ќе ја видиш платата на грешниците. Зошто Господ е твое засолниште, го избра Севишниот за своја закрила...“

Псалм 91:5-9

Јас и ти треба да научиме како да се скриеме самите себе во Бога. Ако можеме да научиме како да престојуваме во тоа тајно место, ќе му зададеме на ѓаволот нервозен удар. Ќе можеме да си седиме спокојни и да гледаме како тој се обидува да не нападне, но нема да биде способен бидејќи ние ќе бидеме недостапни за него.

Пред неколку години, Бог направи голема транзиција во мојот живот. Во тоа време јас бев веќе спасена и крстена во Светиот Дух, но се уште се борев и имав многу проблеми. Тогаш Господ почна да ме учи дека во Неговото присуство е полнота на радоста и единствениот начин на којшто некогаш ќе имам стабилност во мојот живот, е да пребивам во Неговото присуство.

Во тој момент на мојот живот јас бев многу уморна од успоните и падовите така што копнеев за стабилност. Не сакав да бидам емоционална збрка. Не сакав да бидам контролирана од моите околности. Не сакав да го поминам остатокот од животот викајќи на ѓаволот. Сакав да продолжам со животот и да можам да ги примам и да уживам во сите благослови за коишто Библијата вели дека се мои како дете Божјо.

Кога дојдов до таа точка, Господ почна да ме учи за престојување во Неговото присуство. Со години го проучував сето тоа и се повеќе и повеќе почнав да го применувам во мојот живот.

Сега, години подоцна, со нетрпение сакам да ви кажам каква транзиција имаше во мојот живот. Станав толку среќна и стабилна. Тоа не значи дека

никогаш немам проблеми. Тоа не значи дека никогаш немам борби. Но, значи дека во средина на проблемите и борбите од животот, јас можам да стојам во Неговото присуство и да останам стабилна.

Псалм 91 не е само убав дел од инспиративната литература. Тоа е вистина и јас можам да докажам дека е вистина со мојот сопствен живот.

Ако научиш само да престојуваш во тоа тајно место, тогаш ѓаволот повеќе нема да има власт над тебе. Нема да има повеќе контрола над тебе.

Кога Господ ти стана прибежиште и Семокниот - место за пребивање, ти ќе можеш да седиш и да ја гледаш наградата на нечесните, но никакво зло нема да те снајде.

Никакво зло нема да те снајде

*„ ... Нема да те најде несреќата, неволјата,
нема да се приближи до твојот шатор.
Зашто им заповеда на Своите ангели, да
те чуваат на сите твои патишта. Ќе те
носат на раце, за да не се соннеш на камен...“*

Псалм 91:10-12

Некои преводи на Библијата јасно кажуваат дека овој ангел на заштита е присутен ако ние одиме во покорност и служиме на Бог.

Една од жените кои работат за мене, еден ден седеше во брод. Таа само што го прочита и го исповеда десеттиот стих за тоа дека неволја нема да дојде блиску до нејзиниот шатор заради Божјите ангелски исполнувања над неа. Наеднаш, бродот удри во бран, таа падна и со главата удри во оградата од бродот.

Потоа таа беше скептична. Не разбираше како може да прокламира и да исповеда гласно стих на заштита, а потоа да се повреди. Кога го праша Господ за тоа, Тој ѝ рече: “Ти не си мртва, нели?” Иако

можеби не мислела на тоа точно така, Неговите ангели ја заштитиле.

Колкупати си мислиш дека би можел да бидеш убиен ако Божјите ангели не те заштитиле? Веројатно повеќепати отколку што би сакал да помислиш!

Ние не треба да негодуваме за тоа што не гледаме дека Бог го работи. Ние треба да Му благодариме на Него за тоа што Тој го прави.

Ти ќе го газиш непријателот

„ ... Со ногата ќе газиш лав и лутица, ќе ги згазиш лавчето и змијата...“

Псалм 91:13

Лука 10:19 е поврзан со овој стих и понатаму објаснува што претставуваат: лавот, змијата и скорпијата. “Ете, ви давам власт да газите на змии и на скорпии и над секоја непријателска сила и ништо нема да ви напакости.”

Лавот, змијата и скорпијата, сите го претставуваат непријателот. Бог ни дал авторитет да газиме на нив и да ги смачкаме. Авторитетот, моќта, што Бог ни ја дал е “делегиран авторитет” од Исус за нас.

Ако ние избереме да го употребиме, ние можеме да газиме на нашиот непријател. Тоа е нашето место во Бог кога ја присвојуваме нашата правилна позиција.

Бидејќи ние го љубиме Него

„ ... Ќе го избавам зашто Ме љуби, ќе го закрилам зашто Го познава Моето име. Ќе Ме повика, а јас ќе го услишам, со него ќе бидам во неволја, ќе го спасам и ќе го прославам...“

Псалм 91:14-15

Забележете за да се квалификуваме за Божјите благослови и за Неговата заштита, ние мора да имаме лично знаење на Неговото име. Не можеме да зависиме од врската со Бог од нашата мајка, татко или пријател. Ние самите мора да имаме врска со Господа. Ние самите мора да отидеме во скришното место, и таму да поминеме време со Бог.

Многупати на се што мислиме е: “избави ме”, тој дел од стихот и велиме: “Избави ме, избави ме, избави ме.” Но, избавувањето е процес. Кога имаме неволја најпрво, Бог ќе биде со нас во таа неволја.

Тој ќе не зајакне и ќе не изведе преку тоа победнички. Потоа Тој ќе не избави и ќе не прослави.

Многу години Бог беше со мене во искушенијата и неволјите низ кои поминував, додека јас се обидував да го победам моето минато. Но, кога Тој почна да ме избавува, Тој исто така почна и да ме прославува.

Кога имаш неволја, дали трчаш кон телефонот или кон тронот? На почеток можеби изгледа тешко, но ти треба да дојдеш до точка во твојот живот каде ќе трчаш кон Бог, а не кон луѓе, кога си во неволја или кога треба да донесеш некоја одлука. Нема причина да свониш на мноштво луѓе кои едвај знаат што тие прават, а не пак да ги прашаш што ти би требало да правиш.

Повеќето од нас имаме повеќе од доволно што да правиме, само да се обидеме да си ги живееме нашите сопствени животи, без да се обидуваме да даваме совети на другите.

Наместо тоа, научи се да трчаш кај Бог. Научи се да трчаш кон тоа тајно место, тоа место на пребивање, тоа скришно место. Научи се да кажеш: "Господе никој не може да ми помогне освен Ти. Јас целосно зависам од Тебе."

Многупати Бог ќе помаза некој друг да ни помогне, но ако ние прво трчаме кај другите, Тој е навреден. Ние треба да научиме да одиме прво кај Бог и да кажеме: “Господе ако Ти употребиш некој друг за да ми помогне, треба да избереш и да ја помазаш таа личност бидејќи јас не сакам некој друг да се обидува да ми каже што да правам. Сакам слово од Тебе, или не сакам ништо друго.”

Со долг живот

„ ... Ќе го наситам со многу денови, ќе му го покажам Моето спасение...”

Псалм 91:16

Некогаш е лесно да видиш одредени гревови на телото како што се: алкохолот, дрогата, сексуалниот промискуитет, кои можат да доведат до смрт. Но, ние се стремиме кон меки гревови како грижа, нервоза и резонирање. Ние ги објаснуваме велејќи дека тоа сигурно не се гревови. Сепак тие се. Тие исто така се товар на нашето тело и не водат до прерана смрт преку: срцев удар, чиреви или висок крвен притисок.

Но, Божјиот план за нас е да бидеме задоволни со долг живот и да ги искусиме прекрасните, чудесни ветувања од овој псалм.

Како што ќе патуваш по патот на животот, следниот пат кога си нападнат од ѓаволот, примени ги во пракса заповедите од Псалм 91:1-2 пребивај во тајното место на Севишниот под закрилата на Се моќниот, потпирајќи се на Него и правејќи го Него твое прибежиште и твоја тврдина.

Следи ги знаците

*„ ... Но, откако ќе воскреснам, Јас ќе одам
пред вас...“*

Марко 14:28

Знаците на патот се: 1. верувај Му на Бог и не се грижи; 2. не се плаши и не се нервирај; 3. отфрли ја сета грижа и избегнувај мудрување.

За да не се отклонуваш на лево или на десно, посвети внимание на овие знаци. Ако се најдеш себе си како се отклонуваш на една страна или на друга, исправи се самиот себе си за да се запазиш од судар или да не паднеш во каналот.

На Христијанското патување една од главните причини за отклонување од патот е грижата. Во Јован 15:5, Исус рече: “Без Мене, (отсечени од виталното единство со Мене) не можете да направите ништо.” Медитирајте на тој стих и дозволете зборот да ве преокупира. Грижата не може да направи ништо за да ја смени твојата ситуација. Наместо тоа имајте став на вера која не се грижи, не нè измачува, и не се нервира за утре, бидејќи верата разбира дека што и да треба да се случи, Исус веќе го поминал тоа.

Не е неопходно да се знае и разбере причината позади се што минува во нашиот живот, верувај дека тоа што треба да го знаеш, Господ ќе ти го открие. Избери да бидеш задоволен, да го познаваш Оној Кој ги знае и ги прави сите работи добро.

ВТОР ДЕЛ

Стихови за победа на грижата

Читај и исповедај ги гласно следниве стихови за да ти помогнат да живееш слободно без грижа.

*Грижата во срцето го притиска човекот, а
добриот збор го весели.*

(Изреки 12:25)

*За натажениот сите денови се зли [преку
нервозни мисли и лоши претчувства], а
кому срцето е весело, на гозби е постојано
[без разлика на околностите].*

(Изреки 15:15)

*Ти ќе го пазиш него и ќе го задржиш
во совршен и постојан мир чишто ум
останува во Тебе, бидејќи тој се посвети
себе си на Тебе, се надева на Тебе, и надежта
е уверлива во Тебе.*

(Исаија 26:3)

*Затоа ви велам: немојте да се грижите
(да бидете нервозни, под стрес) за својот
живот, што ќе јадете или што ќе пиете;
ниту за своето тело, што ќе облечете. Зар
душата не е повеќе [повредна] од храната,
и телото [почудесно] од облеката? Поглед-
нете ги птиците небесни! Тие ниту сеат,
ниту жнеат, ниту собираат во житници, и
пак вашиот небесен Татко ги храни. Зар не
сте вредни многу повеќе од нив?*

(Матеј 6:25-26)

И така не грижете се велејќи: “Што ќе јадеме?” или: “Што ќе пиеме?” или: “Што ќе облечеме?”

(Матеј 6:31)

И така, не грижете се за утрешниот ден, зашто утрешниот ден ќе се грижи за себе си. Доста му е на секој ден неговото зло.

(Матеј 6:34)

Светските грижи и измамливоста на богатството и желбите за други работи, кога ќе влезат го загушуваат Словото и останува без плод.

(Марко 4:19)

Ви оставам мир, ви го давам Мојот мир. Не ви го давам како што го дава светот. Нека не се вознемирува вашето срце и нека не се бои.

(Јован 14:27)

*Мојата желба е да бидете слободни
од сите грижи.*

(1 Коринтјани 7:32)

*Не грижете се за ништо, туку во сè преку
молитва и молба со благодарност искажу-
вајте ги своите просби пред Бога!*

*И Божјиот мир, што го надвишува секој ум,
ќе ги запази вашите срца и вашите мисли во
Христа Исуса.*

(Филипјани 4:6-7)

*Се што е вистинско, што е чесно, што е
праведно, што е чисто, што е љубезно,
што е на добар глас - ако е
некаква добродетел, ако е некаква
пофалба - мислете на тоа!*

(Филипјани 4:8)

*И секоја своја грижа фрлате ја на Него, за-
што Тој се грижи за вас.*

(1 Петрова 5:7)

МОЛИТВА ЗА СОВЛАДУВАЊЕ НА ГРИЖАТА

Татко,

Помогни ми да не се грижам. Сфаќам дека нервозите не ми прават добро, но само ја прават мојата состојба уште полоша. Помогни ми да мислам на добри работи кои ќе имаат корист за мене и за Твоето царство.

Господе, јас сум благодарна што Ти се грижиш за мене. Ти имаш добар план за мојот живот. Јас ќе почнам да го правам тоа што Ти ми го покажуваш за да го исполнам тој план. Ја ставам мојата доверба во Тебе и во Твоето Слово. Ги фрлам сите мои грижи на Тебе бидејќи знам дека Ти се грижиш за мене.

Во името на Исус, амин.

ЗА АВТОРОТ



Џојс Маер е една од водечките светски учители на Библијата. Како автор број 1 на списанието „Њујорк Тајмс“, напишала повеќе од 70 книги, вклучувајќи ги „Жена со самодоверба“, „Те предизвикувам“, „Бојното поле на умот“. Таа исто така издала повеќе аудио материјали, како и комплетна видео библиотека. Нејзините радио и ТВ програми „Уживајќи во секојдневниот живот“ со Џојс Маер, се емитуваат ширум светот. Таа патува водејќи конференции и предавања. Џојс и нејзиниот сопруг Дејв имаат четири возрасни деца и живеат во Сент Луис, Мисури, САД.

Сакате ли да дознаете повеќе или да не информирате какво влијание имаше оваа книга на вашиот живот

ПИШЕТЕ НИ НА

Павлови
Никола Карев 32
2000 Штип
Македонија

ИЛИ ПРЕКУ Е МЕИЛ

adpavlovi@hotmail.com

ЕМИСИИТЕ „УЖИВАЈЌИ ВО СЕКОЈДНЕВНИОТ ЖИВОТ СО ЏОЈС МАЕР“ МОЖЕТЕ ДА ГИ ГЛЕДАТЕ НА

ТВ Стар за Штип и околината
<http://tv.joycemeyer.org/macedonian/>

Молитва за спасение

Бог те љуби и сака да има лична врска со тебе. Ако не си го прифатил Исус Христос како твој Спасител, можеш да го сториш тоа токму сега. Отвори го твоето срце за Него и моли ја оваа молитва...

“Татко, знам дека грешев против Тебе. Те молам прости ми. Измиј ме и очисти ме. Ветувам дека ќе верувам во Исус, Твојот Син. Јас верувам дека Тој умре за мене - Тој ги зеде врз Себе моите гревови кога умре на крстот. Јас верувам дека Тој воскресна од мртвите. Му го предавам мојот живот на Исус токму сега.

Ти благодарам, Татко за Твојот дар на простување и вечен живот. Те молам помогни ми да живеам за Тебе. Те молам во Името на Господ Исус, Амин.“

Како што ја молеше од срце оваа молитва, Бог те прими, те очисти и те ослободи од ропството на духовната смрт. Посвети време за да ги читаш и проучиш овие стихови и побарај од Бог да ти зборува додека си на ова патување со Него во твојот нов живот.

Јован 3:16

1 Коринтјани 15:3-4

Ефесјани 1:4

Ефесјани 2:8-9

1 Јованово 1:9

1 Јованово 4:14-15

1 Јованово 5:1

1 Јованово 5:12-13

Моли се и барај од Него да ти помогне да најдеш добра црква која верува во Библијата, каде ќе бидеш охрабрен да растеш во твојата врска со Христос. Бог е секогаш со тебе. Тој ќе те води ден по ден и ќе ти покаже како да живееш изобилен живот што Тој го има за тебе!

Сè ќе биде во ред!

Грижата е грев која што го краде твојот мир, те изнемоштува физички, и те разболува. Таа е нешто спротивно на верата и не може да направи ништо за да ти ја промени ситуацијата. Ако си фатен во смртна замка како се обидуваш да средиш сè во својот живот, тогаш оваа книга е за тебе!

Џојс Маер автор на најпродаваните бестселери, стихови од Библијата и лични примери ќе ти помогнат да откриеш како вистински да ги фрлиш своите грижи на Господа. Овие моќни вистини ќе ти помогнат да научиш како да пребиваш во тајното место на Бог, и како да се потпреш на Него без да ги занемариш своите одговорности. Џојс исто така споделува совети како да се справиш со неразумниот страв и грижа.

Ти можеш да научиш да го уживаш својот живот сега и да одмараш уверен дека во Христост твојата иднина е сигурна!

Очекувајте ги следните книги од оваа серија

- Отворен разговор за депресијата
- Отворен разговор за несигурноста
- Отворен разговор за обесхрабреноста
- Отворен разговор за стравот

Побарајте ги следните книги од оваа серија

- Отворен разговор за осаменоста
- Отворен разговор за грижите

Оваа книга е поклон од Џојс Маер
и не смее да се продава!

